25-09-2020

† Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης.

Ποίημα Γερασίμου Μικραγιαννανίτου.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

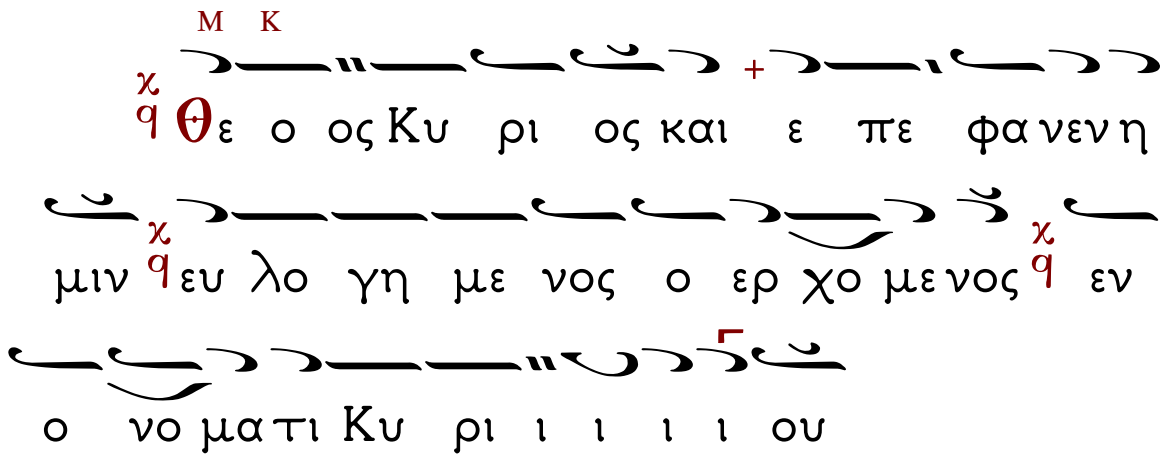

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ Ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

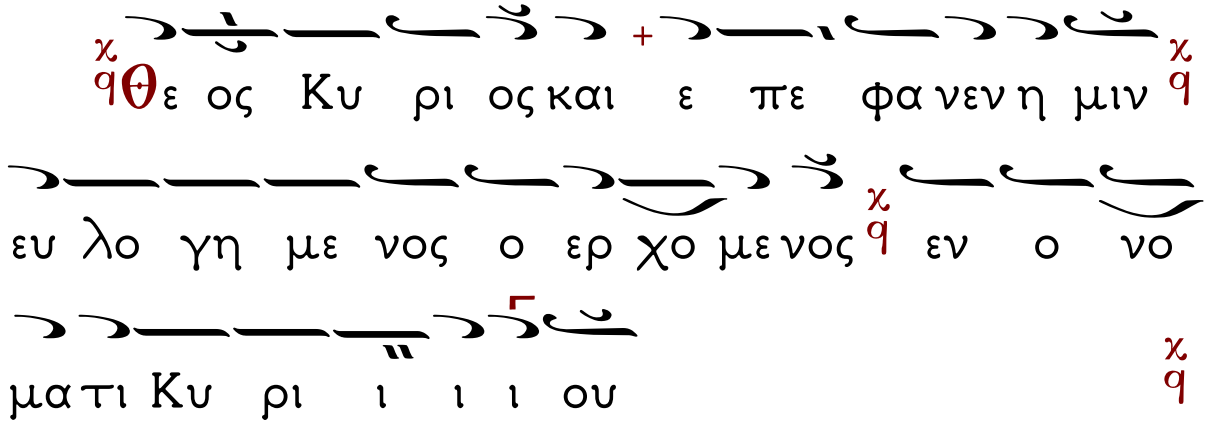

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

25-09-2020 ΟΡΘΟΣ ΟΣΙΑΣ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΣ ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Ἦχος πλ. α΄ Κε

Ὡς παρθένος φρονίμη καὶ ἀδιάφθορος καὶ τῇ γυνῇ θῆς ὁσίως τῷ ζῷ ὁδοτῇ Χριστῷ νῦν καὶ προσκαίρων τὴν χλιδὴν ἐμφρόνως ἐλίπες ὁθεὶν ἐμέσῳ τῶν ἀνδρῶν νῦν ὡς ἀμόλυντος ἀμνὰς ἐξελάμψας Εὐφροσύνη καὶ τοῦ Βελιάρ τὰ κενὰ ἐν τρατῇ τῇ πολιτείᾳ σου ἀπῆμβλυνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι τῷ ὡς ἄνω (Τὸ ὡς ἄνω)

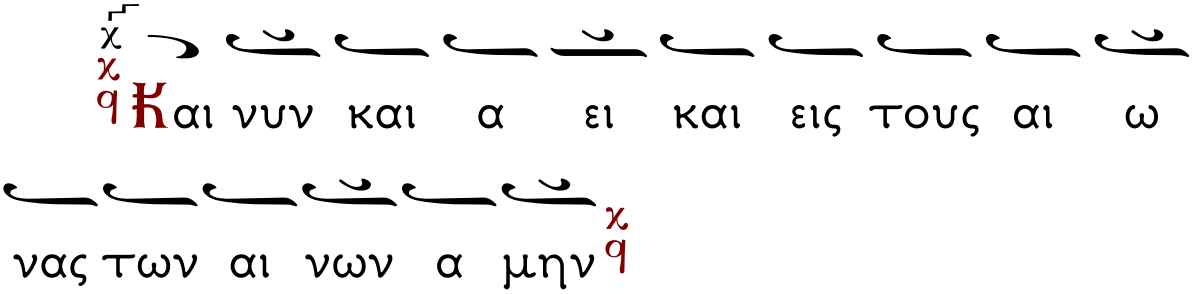
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι νων α μην

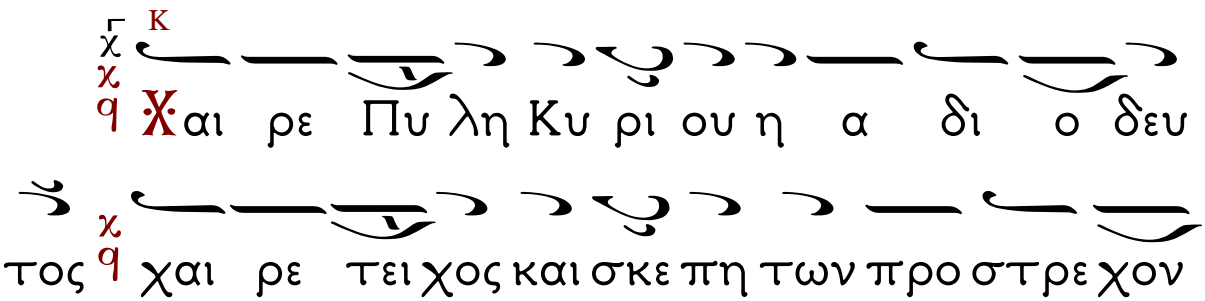
Κ
Χαι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ
τος χαι ρε τει χος και σκε πη των προ στρε χον
των εις σε χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει
ρο γα με η τε κου σα εν σαρ κι τον ποι η
την σου και Θε ον πρε σβευ ου σα μη ελ λει
πης υ περ των α νυ μνου ουν των και προ σκυ
νου ουν των τον το ο κο ον σου ου ου ου

Μετὰ τὴν α΄ Σπχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος α΄.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν πλοῦτον τὸν φθαρτόν, καὶ μνηστῆρος τὸ φίλτρον, καὶ πᾶσαν ὑλικήν, ἡδυπάθειαν Μῆτερ, ἐμφρόνως καταλέλοιπας, ὡς τρωθεῖσα τῷ ἔρωτι, τοῦ Κυρίου σου, ᾧ ἀκλινῶς ἑπομένη, βίου κρείττονος, ὤφθης λαμπὰς Εὐφροσύνη, λαμπρῶς ἀριστεύσασα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ πάντων ἐκλεκτή, καὶ πασῶν ἀνωτέρα, ὡς Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, καὶ πηγὴ εὐσπλαγχνίας, σπλαγχνίσθητι Πανάμωμε, ἐπ΄ ἐμοὶ τῷ οἰκέτῃ σου, καὶ θεράπευσον, τὴν κακωθεῖσαν ψυχήν μου, ταῖς τοῦ δράκοντος, ἐπιβουλαῖς καὶ ἐνέδραις, καὶ σῶσόν με Δέσποινα.

Μετὰ τὴν β΄ Σπχολογίαν,
Κάθισμα. Γερασίμου.
Ἦχος δ΄.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἁγνείᾳ ἐκλάμψασα, καὶ ἀρετῶν καλλοναῖς, Κυρίῳ μεμνήστευσαι, καθαρωτάτῃ ψυχῇ, καὶ ἤσκησας ἄριστα· ὅθεν πρὸς ἀθανάτους, μετετέθης νυμφῶνας, βλέπουσα τοῦ νυμφίου, τὴν ὑπέρφωτον δόξαν, Ὁσία Εὐφροσύνη, Παρθένων ἀγλάϊσμα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸν πάντων δεσπόζοντα, καὶ πρὸ αἰώνων Θεόν, συνέλαβες Ἄχραντε, δίχα φθορᾶς καὶ τροπῆς, καὶ τοῦτον γεγέννηκας, ἕνα τῇ ὑποστάσει, καὶ διπλοῦν τῇ οὐσίᾳ, μηδόλως ἐν τῇ κενώσει, τοῦ Πατρὸς ἀποστάντα, Ὃ πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,
Κάθισμα. Γερασίμου.
Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης πρόξενος, ἡμῖν ἐπέστη, ἡ ἁγία μνήμη σου, τῇ ἐναρέτῳ σου ζωῇ, πνευματικῶς κατευφραίνουσα, Μῆτερ Ὁσία, τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐκ γαστρός σου πρόεισι, σεσαρκωμένος, ὁ τῆς δόξης Ἥλιος, ταῖς τῆς Θεότητος αὐγαῖς, καταλαμπρύνων Πανάχραντε, τοὺς Θεοτόκον ὀρθῶς σε κηρύττοντας.

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἤχου.

Ἦχος λ΄τος

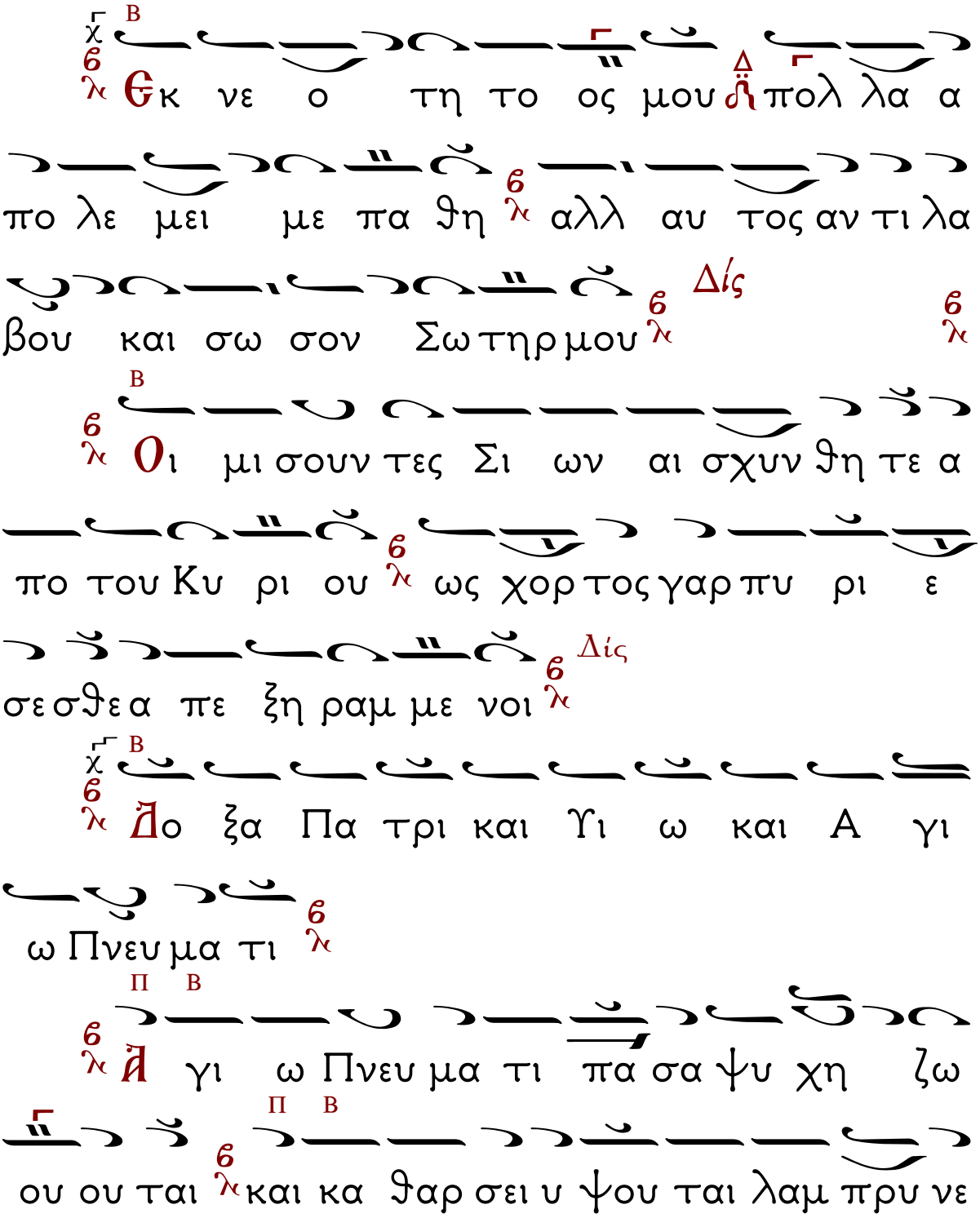

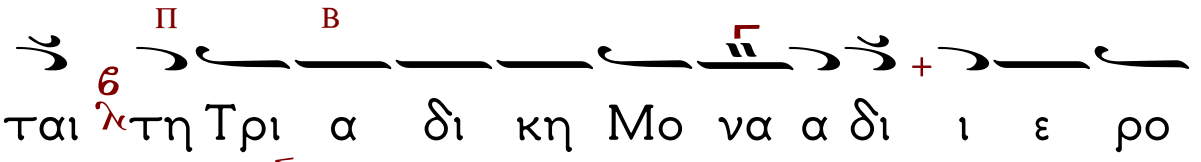

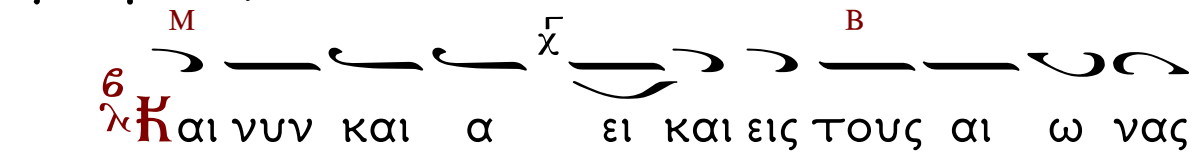

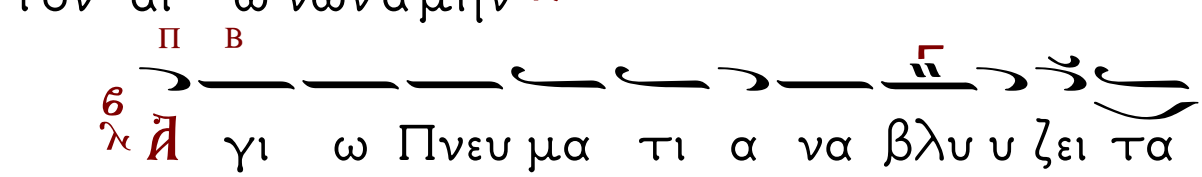

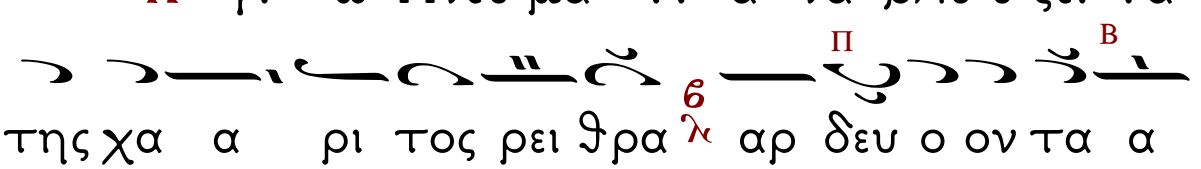

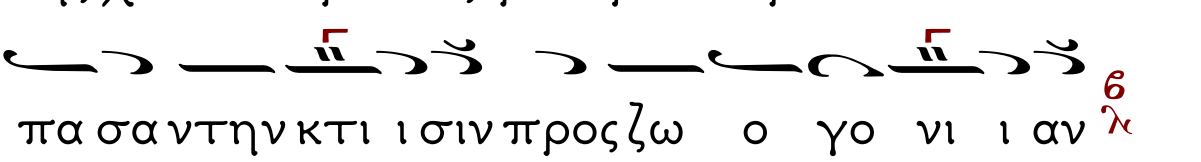

Προκείμενον Ἦχος δ΄

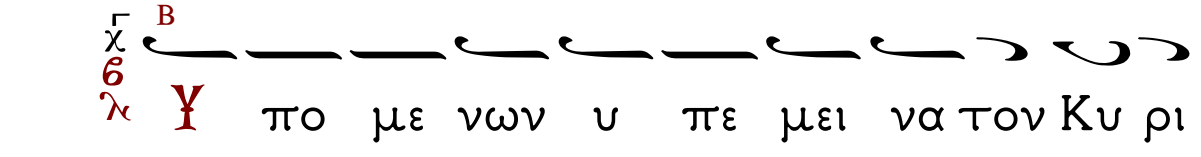

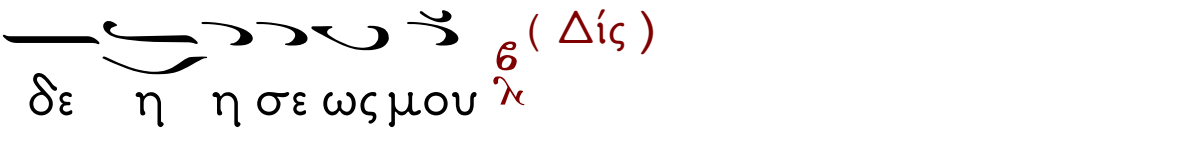

(Δίς)

Σπχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Τό τρίτον.

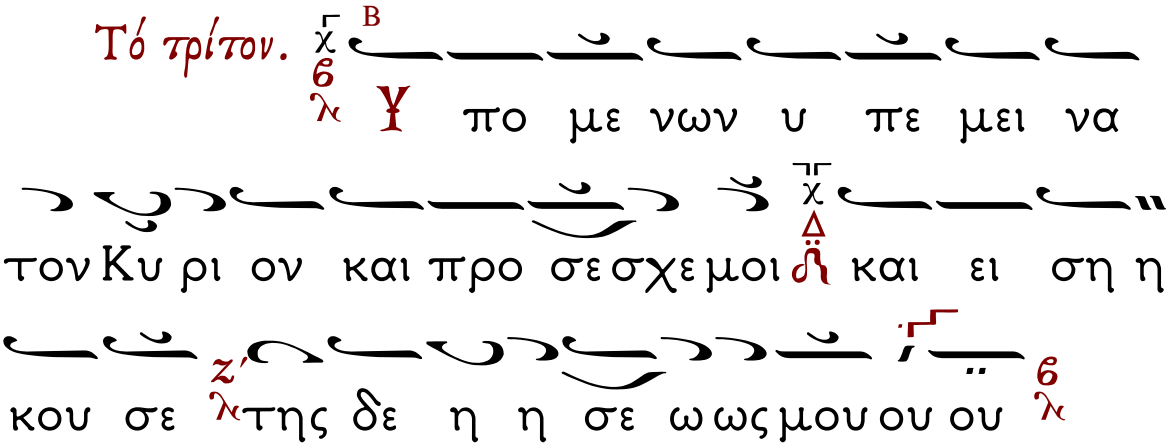

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ Χορός: Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός: Ἀ μη ην

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ υ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον Ἀι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: Και τω Πνευ μα τι σου

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: Δο ξα σοι Κυ ρι ε Δο ξα σοι

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

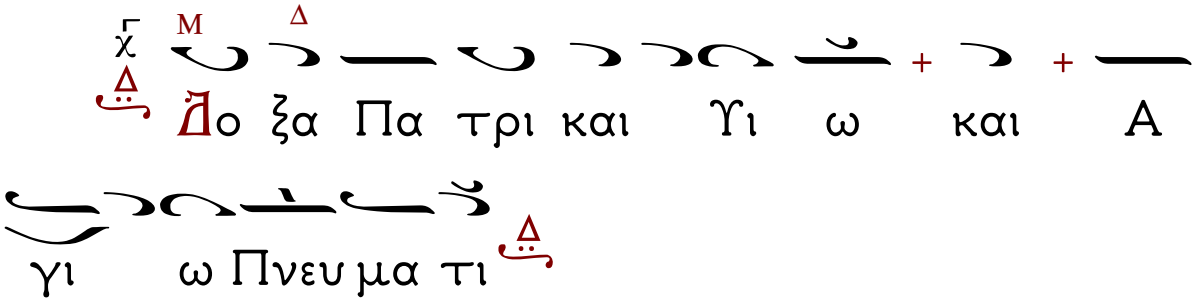
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι

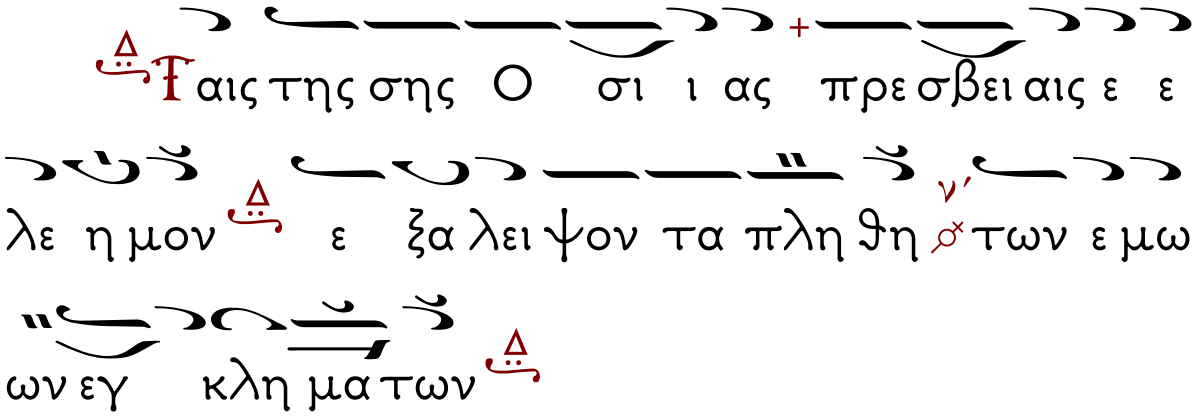
Ταις της σης Ο σι ι ας πρε σβει αις ε ε
λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω
ων εγ κλη μα των

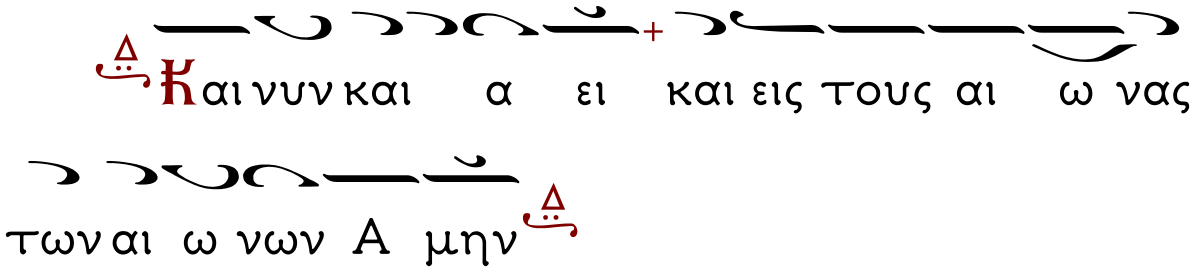
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων Α μην

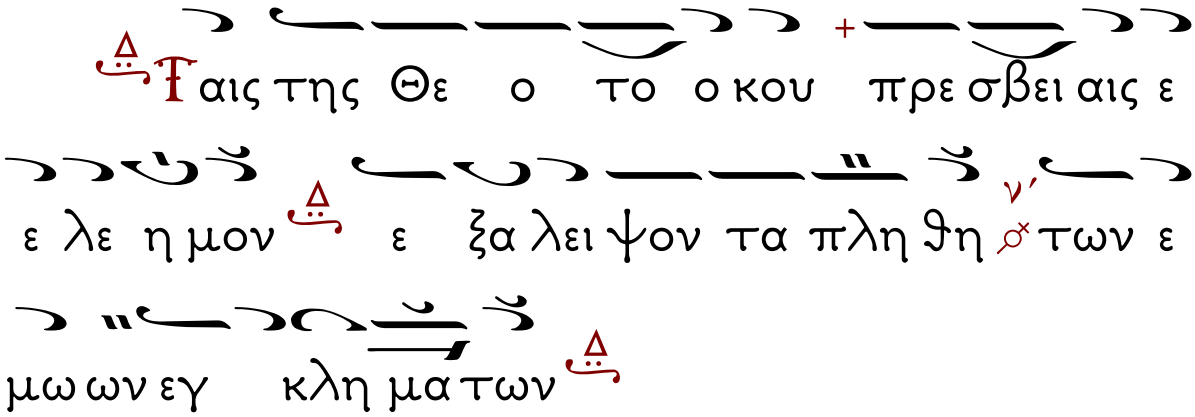
Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε
ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε
μω ων εγ κλη μα των

Є λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτοιρ μων σου ε ξα λει ψον

το α νο ο μη μα α α μου

Εἶτα τό Ἰδιόμελο

Ϝον της α γνει α ας θη η

η σαυ ρον α συ λον τη ρη η η σα

α α α σα δι α σκη τι κης πο λι ι τει

ας ο λο σχε ρως Χρι στω ω ω ω α α νε

τε ε ε ε θης σω μα γαρ και ψυ χην και πα

α αν τα α α τα σα αυ τω κα θι ε

ε ρω ω ω σας και κα αλ λος α πο ο θε

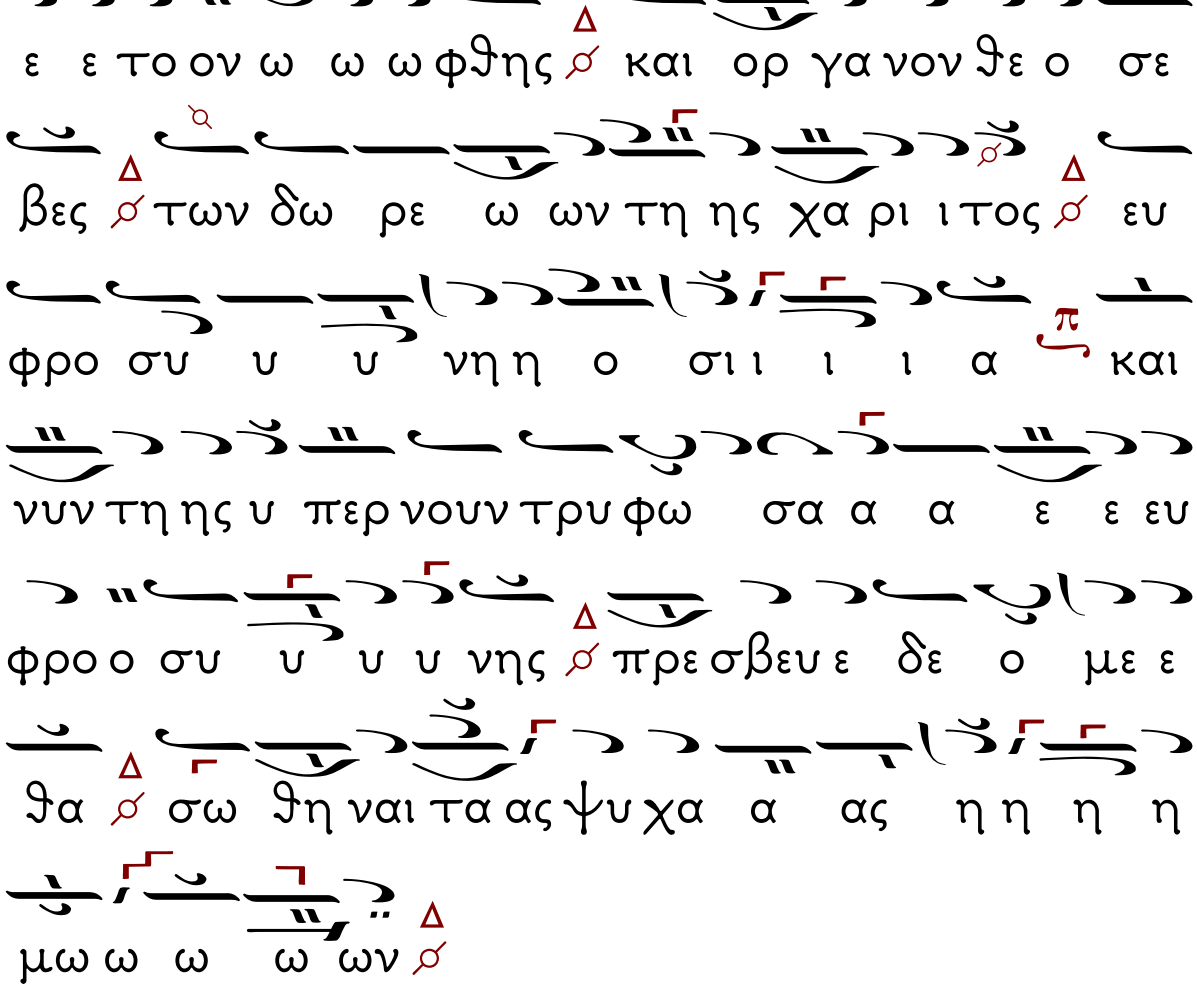
ε ε το ον ω ω ω φθης και ορ γα νον θε ο σε
βες των δω ρε ω ων τη ης χα ρι ι τος ευ
φρο συ υ υ νη η ο σι ι ι ι α και
νυν τη ης υ περ νουν τρυ φω σα α α ε ε ευ
φρο ο συ υ υ υ νης πρε σβευ ε δε ο με ε
θα σω θη ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η
μω ω ω ω ων

Οἱ Κανόνες·

Ὠδὴ α΄.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ Εἱρμὸς

Ἦχος πλ. Γα

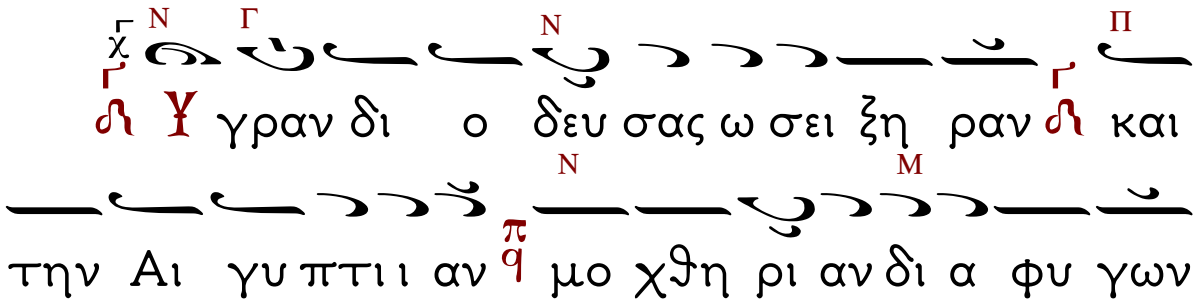

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

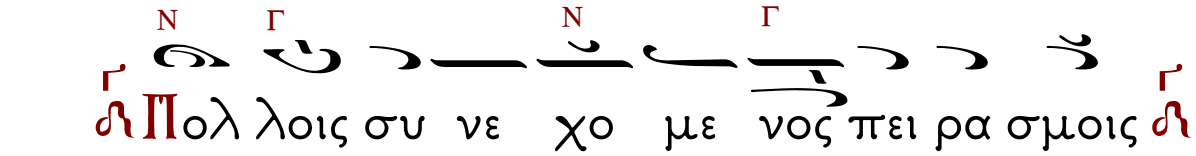

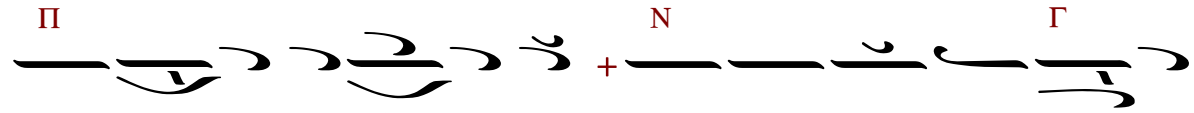

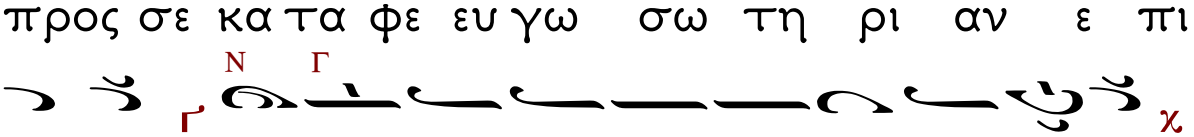

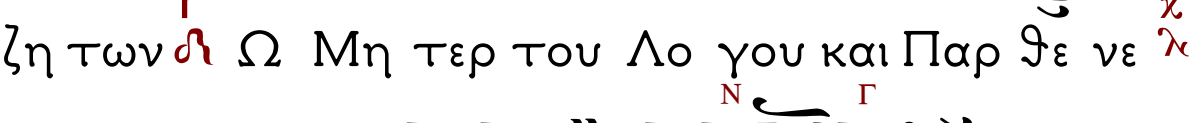

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν· εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

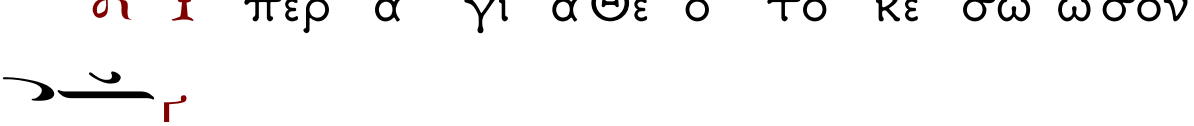

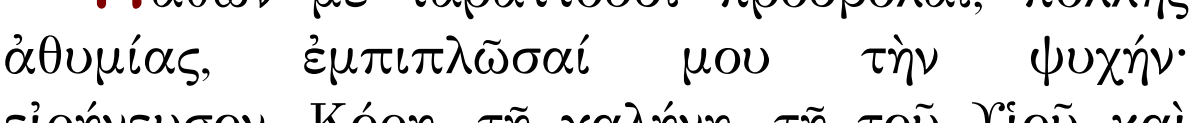

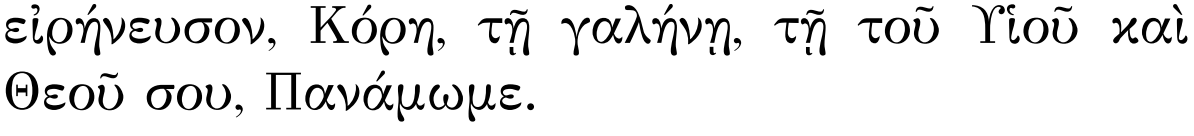

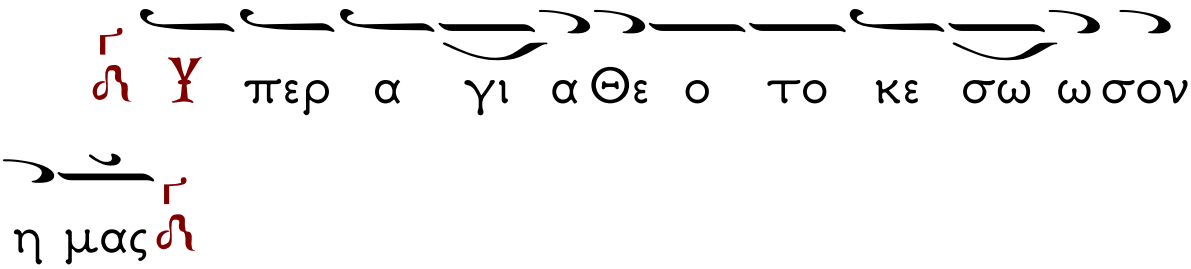

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

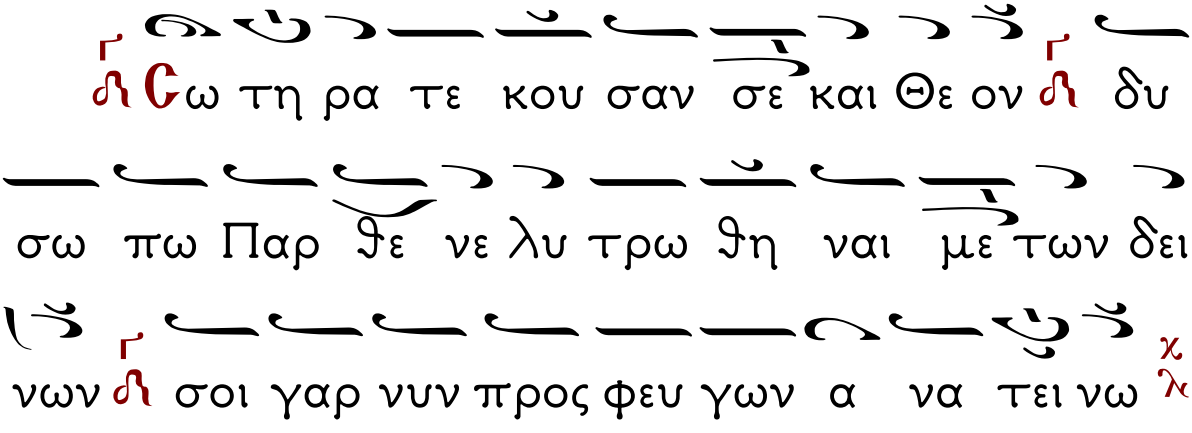

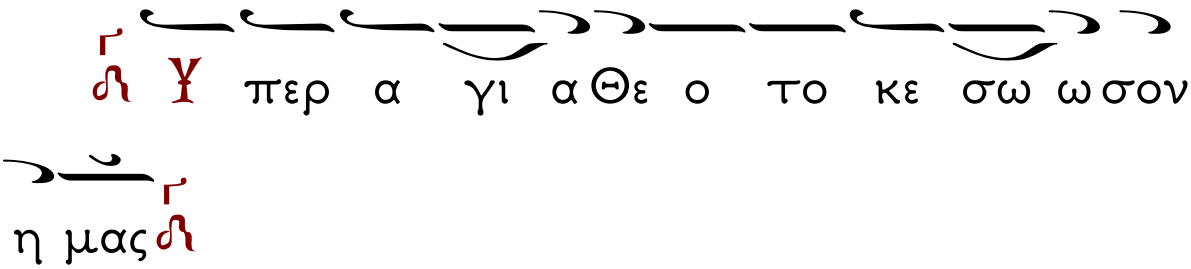

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

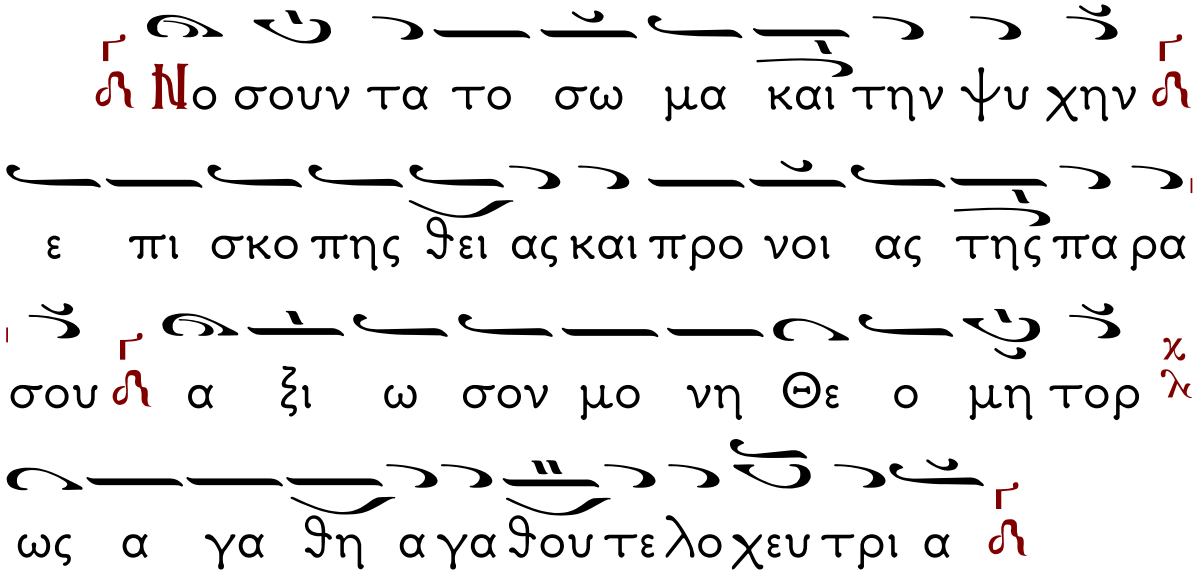

Εἶτα οἱ ἑξῆς δύο Κανόνες τῆς Ὁσίας, ὡς καταχωροῦνται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Πρῶτος Κανὼν τῆς Ὁσίας.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τρισαγίαις ἐν φωναῖς ὑμνούμενος, ὑπὸ φρικτῶν στρατιῶν, καὶ συνῳδὰ δείξας, τοὺς βροτούς, δοξάζειν σε, καὶ νῦν αὐτὸς τὴν βλάσφημον, ἀνατρέπων προσθήκην, τοῦ Τρισαγίου ἐξαίσιον, ἔθου τοῦ παιδὸς ἁρπαγὴν καὶ φωνήν.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ τὸν Θεὸν ἀπὸ ψυχῆς ἐπόθησας, καὶ ἐμνηστεύθης αὐτῷ, κοσμικὸν μνηστῆρα, καὶ σαρκὸς εὐπάθειαν, καὶ πλοῦτον τὸν ἐπίκηρον, καὶ τρυφὴν καὶ τὴν δόξαν, καταλιποῦσα Πανεύφημε, καὶ ἀσκητικὸν βίον ζήσασα.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐφορωτάτη γῆ καθάπερ πέφηνας, ἑκατοστεύοντα, καρπὸν ἀποδοῦσα, Εὐφροσύνη πάνσεμνε· καὶ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, δεξαμένη προθύμως, τὴν συμβουλὴν τὴν σωτήριον, ἐνεγκεῖν εἰς ἔργον ἐσπούδασας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥήσεσι θείων Προφητῶν ἑπόμενοι, καθωμολόγησαν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον σάρκα προσλαβόμενον, οἱ θεοφόροι Μάρτυρες, ἐξ ἀχράντου Παρθένου, ἣν Θεοτόκον δοξάζομεν, ᾄσμασιν ἀεὶ μακαρίζοντες.

Ἕτερος Κανών, τῆς Ὁσίας,
Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄.
Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὕμνοις θεοτερπέσιν, ὑμνοῦντα σήμερον, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, καὶ ὄντως ἀξιέπαινον, φωτί με καταύγασον, τῶν εὐχῶν σου πάνσεμνε, εὐφροσύνης θείας ἐπώνυμε.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μόνον τὸ θεῖον κάλλος, Χριστοῦ ποθήσασα, καὶ ταῖς τούτου θελχθεῖσα, ἀΰλοις ὡραιότησι, τὸ κάλλος τοῦ σώματος, ἐβδελύξω ἔνδοξε, θεωρίαις θείαις σχολάζουσα.

Δόξα...

Νύμφη ὡραϊσμένη, τῶν ἀρετῶν καλλοναῖς, ἐμνηστεύσω τὸν ὄντως, ὡραῖον κάλλει Χριστόν, λιποῦσα τὸν πρόσκαιρον, Εὐφροσύνη μνήστορα, καὶ τοῦ βίου πᾶσαν τερπνότητα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὅλος ἐπιθυμία, καὶ γλυκασμὸς καὶ ζωή, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, ὑπερβολῇ χρηστότητος, Παρθένε πανάμωμε· ὃν δυσώπει σῶσαί με, τὸν ἀπαύστως σε μακαρίζοντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἱρμὸς

Ἦχος πλ. α'

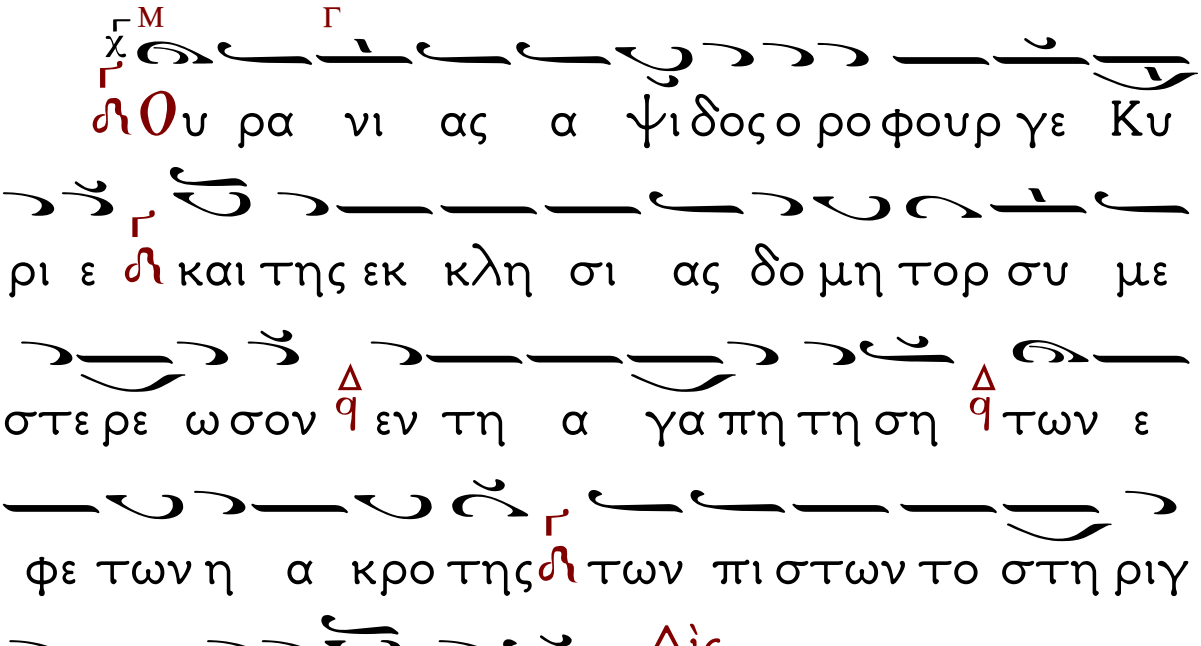

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Προ στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης

τι θη μι Σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε νε συ

με κυ βερ νη σον προς τον λι με να σου

των α γα θων η αι τι α των πι στων το

στη ριγ μα μο νη πα νυ μνη τε

Ὑπερ αγι α Θε ο τοκε σω ω

σον η μας

Ἱκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ἱκε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

τα ρα χον και της α θυ μι ας την ζα λην δι

α σκε δα σαι μου ϑ συ γαρ Θε ο νυμ φε ϑ

τον αρ χη γον της γα λη νης τον Χρι στον ε

κυ η σας μο νη πα να χραν τε

Ϋ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Ευ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων

αι τι ον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυ σον ϑ παν τα γαρ δυ να σαι

ϑ ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χρι στον κυ

η σα σα Θε ο μα κα ρι στε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η μας

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα θε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι βο η θη σον των ι α μα των γαρ α νελ λι πη σε γι νω σκω θη σαυ ρον Πα να μω με τον α δα πα νη τον

Κανὼν τῆς Ὁσίας.

Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ στερεώσας.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, ὁ ἀποκρύψας τὰ βάθη, μυστηρίων σου καὶ ἀποκαλύψας, νηπίοις ταῦτα θαυμαστῶς, νηπίῳ ἐκκαλύπτεις νῦν, ἀρθέντι ἐν νεφέλαις, μέλος σαφῶς τὸ Τρισάγιον.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ἐμπαθείας δυσειδῆ, χιτῶνα ἐκδυσαμένη, ἐν σοφίᾳ τὴν στολὴν ἐνεδύσω, ἀπαθείας ἐν Χριστῷ μέσον ἀνδρῶν ἀπήστραψας, ἀσκητικῶς βιοῦσα, καὶ σκεπτόμενη τῇ χάριτι.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γῆς ἐγκρατείας χαλινῷ, τάς ἀκαθέκτους ὀρέξεις, τῆς σαρκὸς ἀναχαιτίζουσα Μῆτερ, πρὸς τὸν δρόμον τὸν καλόν, τῆς ἱερᾶς ἀσκήσεως, τὴν σὴν καρδίαν εἶχες, εὐθυποροῦσαν ἀπρόσκοπα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπειρογάμως τοῦ Θεοῦ, τὸν Λόγον, ὦ Θεοτόκε, ἀπεγέννησας ἐκ σοῦ σαρκωθέντα· ὃν οἱ Μάρτυρες Θεόν, ἀνδρείως ὡμολόγησαν, ὡς στρατιῶται τούτου, στεφανῖται γενόμενοι.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ὁσίας..
Ἦχος πλ. α΄. Ὁ πήξας ἐπ΄ οὐδενός.
Ὠδὴ γ΄.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγάλους ἐγκαρτερήσασα ἀγωνίσμασι, τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλες τὰ μηχανήματα, ἔτρεψας δαιμόνων προσβολάς, Ἀγγέλοις ὡμοιώθης, ἀθανασίαν μελετήσασα, Μῆτερ ἐν θνητῷ σου τῷ σώματι.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐφραίνει τῶν Μοναστῶν καρδίας ὁ βίος σου, στηριγμὸς ὑπάρχων καὶ παιδαγώγησις, πρὸς σωτηριώδεις ἐντολάς, πρὸς τρίβους ἀφθαρσίας, πρὸς τῆς ἀγάπης τὸν ἀκρότατον ὅρον Εὐφροσύνη τοῦ Κτίσαντος.

Δόξα...

Λαμπρύνει τὰ τῶν πιστῶν ἐνθέως συστήματα, ἡ λαμπρά σου μνήμη καὶ ἀξιέπαινος, θέλγει τῶν Ὁσίων τοὺς χορούς, Ἀγγέλους ἐπευφραίνει, μεθ΄ ὧν αὐλίζῃ ὥσπερ Ἄγγελος, ὥνπερ καὶ τὸν βίον ἐζήλωσας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Παθῶν με τὸ χαλεπὸν χειμάζει κλυδώνιον· πονηρῶν πνευμάτων βυθὸς συνέχει με· ἡ τῆς

ἁμαρτίας καταιγίς, δονεῖ μου τὴν καρδίαν· Θεοκυῆτορ σύ με στήριξον, τὸν εἰλικρινῶς σε δοξάζοντα.

Κάθισμα. Τοῦ Μηναίου.
Ἦχος πλ. α΄.
Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τὸ τοῦ θήλεος χαῦνον ἐπινευρώσασα, οὐρανίαις ἐλπίσι μέσον κατῴκησας, ἀδιστάκτῳ λογισμῷ ἀνδρῶν θεόπνευστε, τὸν τῆς Εὔας πτερνιστήν, ὑποτάττουσα ταῖς σαῖς, παρθένε πτέρναις τοῖς πόνοις, καὶ ταῖς ἀγρύπνοις μελέταις· διὸ ἐν πίστει σὲ μακαρίζομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σὲ λιμένα καὶ τεῖχος καὶ καταφύγιον, καὶ ἐλπίδα καὶ σκέπην καὶ προστασίαν θερμήν, εὑρηκότες οἱ πιστοί, πρὸς σὲ προστρέχομεν· καὶ ἐκβοῶντες ἐκτενῶς, ἀνακράζομεν πιστῶς· Ἐλέησον Θεοτόκε, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπάλλαξον.

Κοντάκιον.
Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς ἄνω ζωῆς, τυχεῖν ἐπιποθήσασα, τὴν κάτω τρυφήν, σπουδαίως καταλέλοιπας, καὶ σαυτὴν ἀνέμειξας, ἀναμέσον ἀνδρῶν παναοίδιμε· διὰ Χριστὸν γὰρ τὸν Νυμφίον σου, μνηστῆρος προσκαίρου κατεφρόνησας.

Ὁ Οἶκος.

Ἐν εὐφροσύνῃ καὶ θυμηδίᾳ, τάς ψυχὰς εὐφρανθέντες, ἀναστῶμεν σπουδῇ, ἀκοῦσαι λόγον παράδοξον· ὑπερβαίνει γὰρ ἔννοιαν πᾶσαν τὸ διήγημα τοῦτο καὶ καταπλήττει· ὅτι γυνὴ ἐν μέσῳ ἀνδρῶν καταμένουσα, ἐνίκησε τὸν Βελίαρ, καὶ τὸ πῦρ κατεπάτησε τῶν ἡδονῶν, καὶ οὐκ ἐφλέχθη τὸ σύνολον· τὸν Χριστὸν γὰρ ποθοῦσα ἡ ἄσπιλος, μνηστῆρος προσκαίρου κατεφρόνησε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης, θυγατρὸς Παφνουτίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχ.

Τὸ θῆλυ κρύπτεις ἀνδρικῶς, Εὐφροσύνη, Καὶ κρυπτὰ τὸν βλέποντα Δεσπότην βλέπεις.

Εἰκάδα Εὐφροσύνη κατὰ πέμπτην πότμον ὑπέστη.

Μύσας ὁ Παφνούτιος ἐν τῷ σαρκίῳ, Τῷ πνεύματι ζῇ, καὶ θεωρεῖ φῶς μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Παφνουτίου.

Στίχ.

Σταυροῦσι Παφνούτιον οἱ κόσμου φίλοι, Τὸν παντὶ κόσμῳ καὶ πρὶν ἐσταυρωμενον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Σεισμοῦ, ἐν ᾗ τελεῖται ἡ ἐν τῷ ἀέρι ἁρπαγὴ τοῦ παιδός.

Στίχ.

Ἀρθεὶς ἄνω παῖς τὸ τρισύμνητον μέλος, Καθὼς νόες ψάλλουσιν, ἀγγέλλει κάτω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμῃ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Τάττης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Σαβινιανοῦ, Μαξίμου, Ῥούφου καὶ Εὐγενίου.

Στίχ.

Πατὴρ ὁ Παῦλος μαρτυρεῖ σὺν τοῖς τέκνοις. Μεθ΄ ὧν σεαυτὴν Τάττα τάττεις ἐμφρόνως.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίες, Ἀνοίξω το στόμα μου ....

Ἦχος γ΄ τος

Ὠδὴ α΄

Ἀ νοι ξω το στο μα μου και πλη
ρω θη σε ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο
μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι και ο φθη σο
μαι φαι δρως πα νη γυ ρι ζων και α α σω γη
θο με νος τα αυ τη ς τα θαυ μα τα

Ὠδὴ γ΄

Τ ους σου ους υ μνο λο γους Θε ο
το κε η ζω ω σα και α φθο νος πη γη
θι α σον συγ κρο τη σαν τας πνευ μα τι κον
στε ρε ω ω σον και εν τη θει α δο ξη σου

Ὁ α΄ χορός

στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

Ὠδὴ δ'

Ϯ ην α νε ξι χνι α στον ϑει ει αν βου

λην της εκ της Παρ ϑε ε νου σαρ κω σε ως

σου του υ ψι στου ο Προ φη της Αβ βα κουμ

κα τα νο ων ε κραυ γα ζε δο ξα τη δυ

να μει σου Κυ ρι ε

Ὠδὴ ε'

Θ ξε στη τα συμ παν τα ε πι

τη ϑει α δο ξη σου συ γαρ α πει ρο γα

με Παρ ϑε νε εσ χες εν μη τρα τον

ε πι πα αν των Θε ον και τε το κας α χρο

νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη

ρι αν βρα βευ ον τα

Ὠδὴ στ΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν

τες ε ορ την οι θε ο φρονες της Θε ο μη

το ρος δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν

τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δο ξα ζον τες

Ὠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρευ σαν τη

κτι σει οι θε ο φρο νες πα ρα τον κτι

σαν τα αλ λα πυ ρος α πει λην αν δρει

ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ

περ υ υμνη η τε ο των Πα τε ρων Κυ ρι ος

και Θε ος ευ λο γη τος ει

Ὠδὴ η΄

Δι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

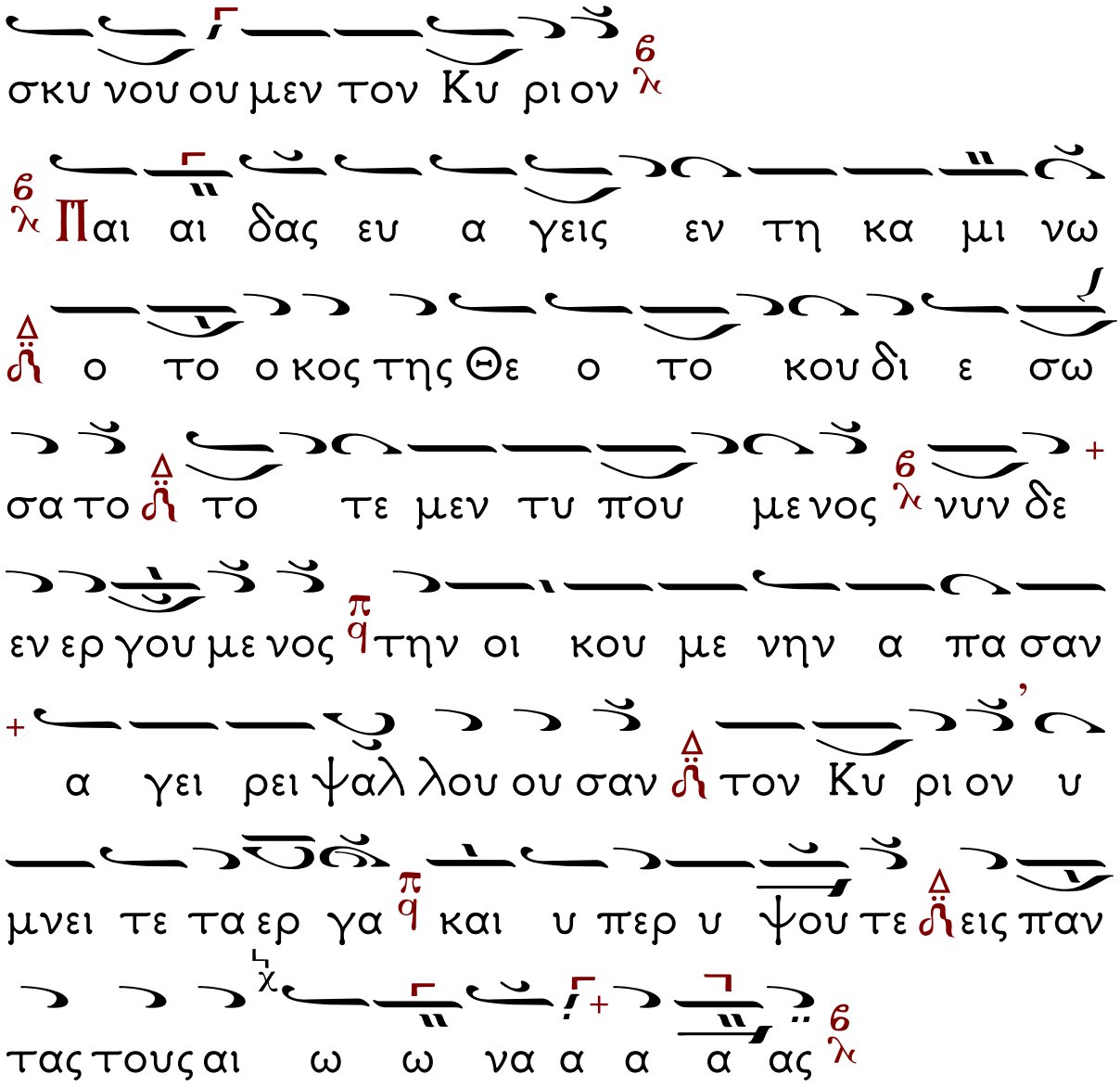

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμιωτέρα Ἦχος λτος

Στίχος α΄ χ M B λ

Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον λ και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου χ λ ε πι τω Θε ω ω τω σω

τη ριμου λ

B λ Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ λ και +

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν λ

Στίχος β΄ χ B λ

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

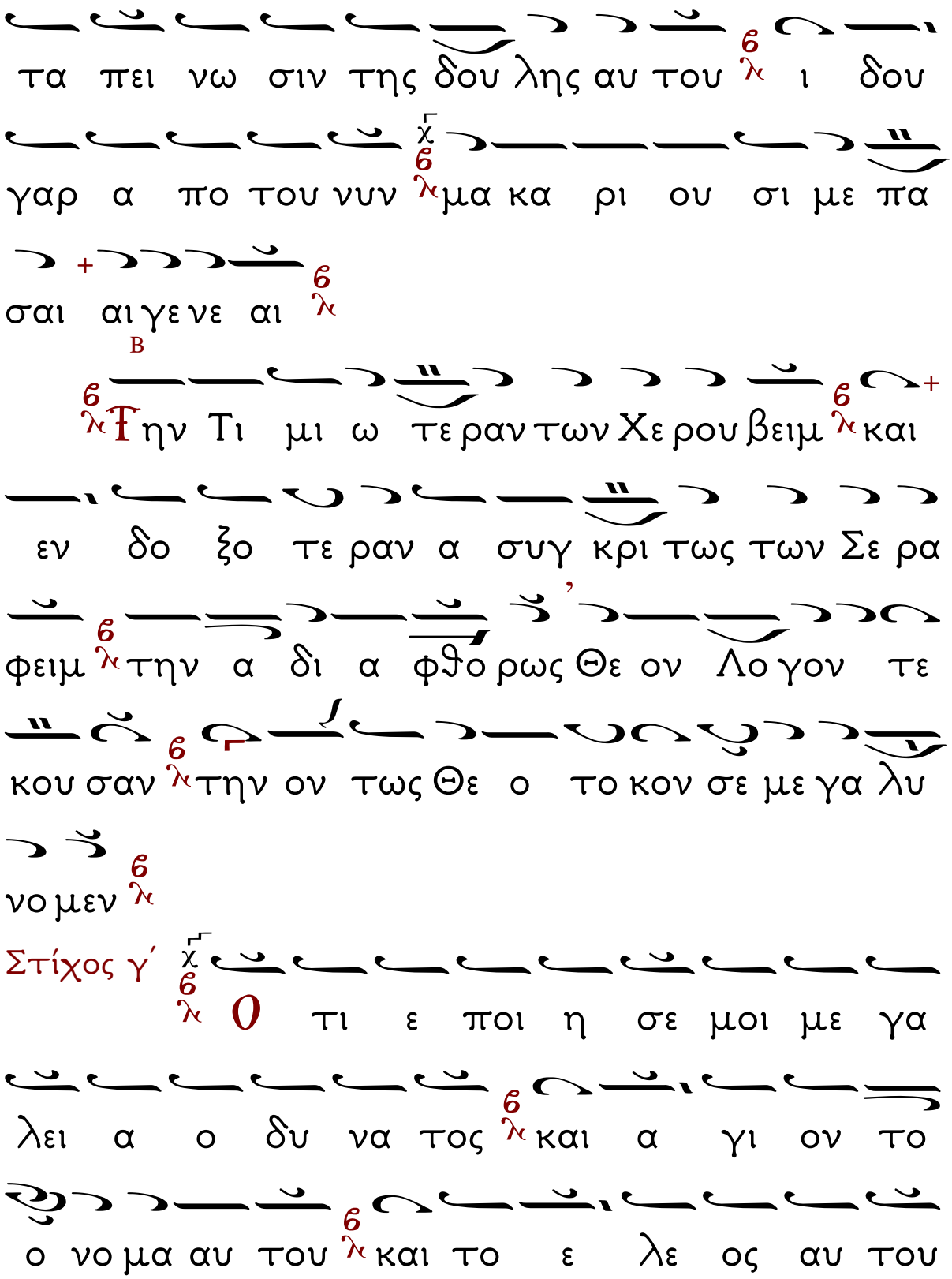
τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου
γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα
σαι αι γε νε αι
Β
Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν
Στίχος γ΄
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα
λει α ο δυ να τος και α γι ον το
ο νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

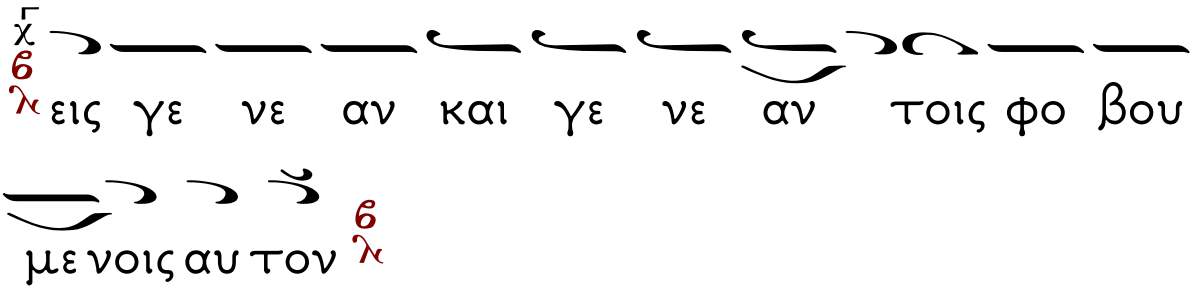
χ
εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον

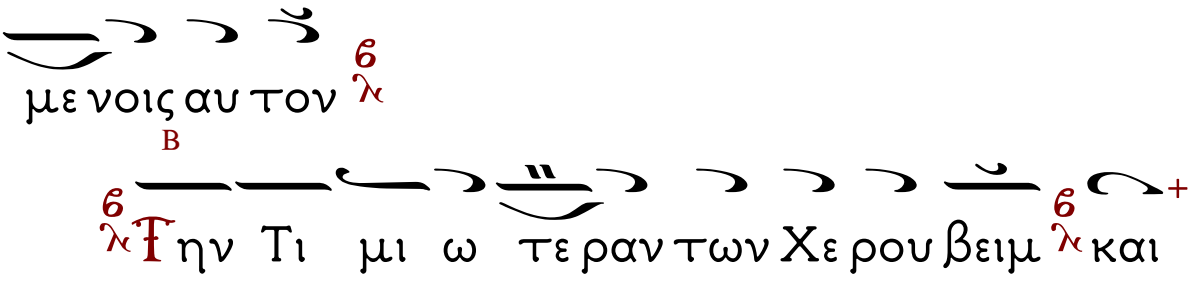
Β
Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν

Στίχος δ΄

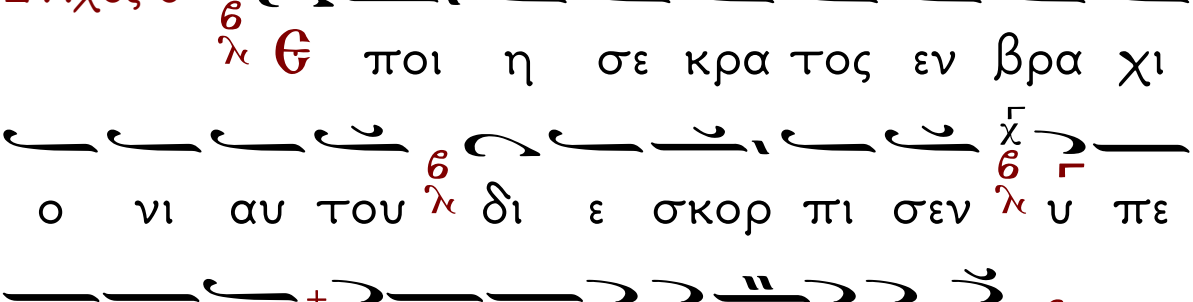
χ
Θ ποι η σε κρα τος εν βρα χι
ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε
ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

Β
Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν λ

Στίχος ε΄ χ λ Ϭα θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υ ψω σε τα πει νους λ πει νων τας λ χ ε

νε πλη σεν α γα θων Δ ϩ και πλου του ουν τας ε

ξα πε στει λε κε νους λ

Μ Δ

λ Ϯ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ Δ ϩ και

ϩ εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

Π

φειμ Δ ϩ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

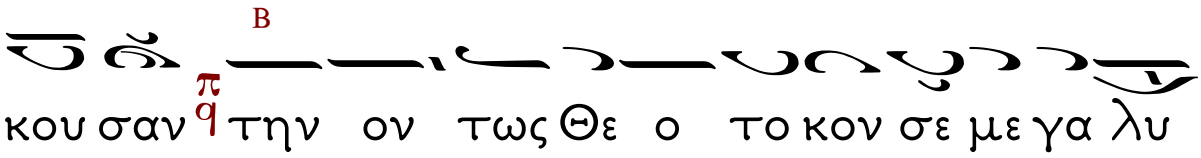
κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν

Στίχος στ΄

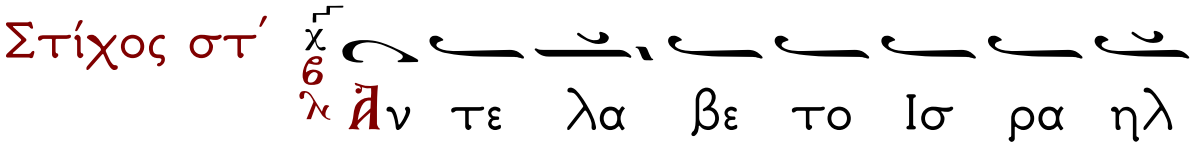
Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ
παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα

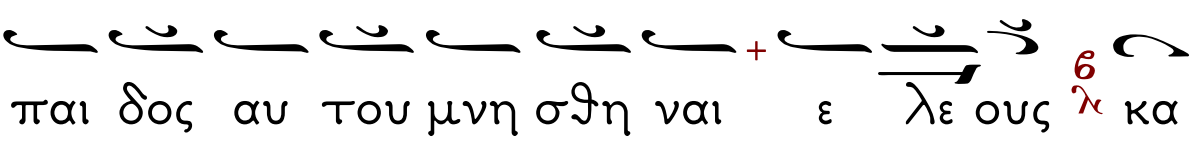
θως ε λα λη σεν προς τους πα τε ρας η
μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του
ε ως αι ω νος

Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των
Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον

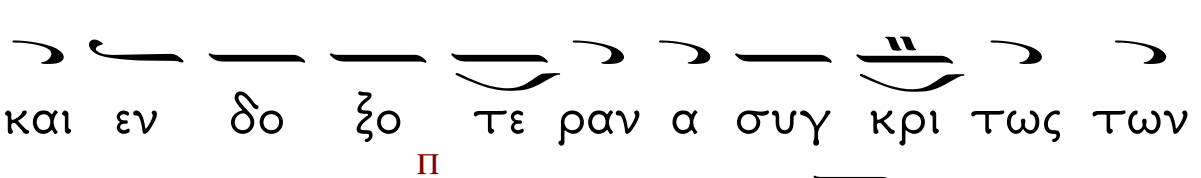
Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ΄ ὠδή

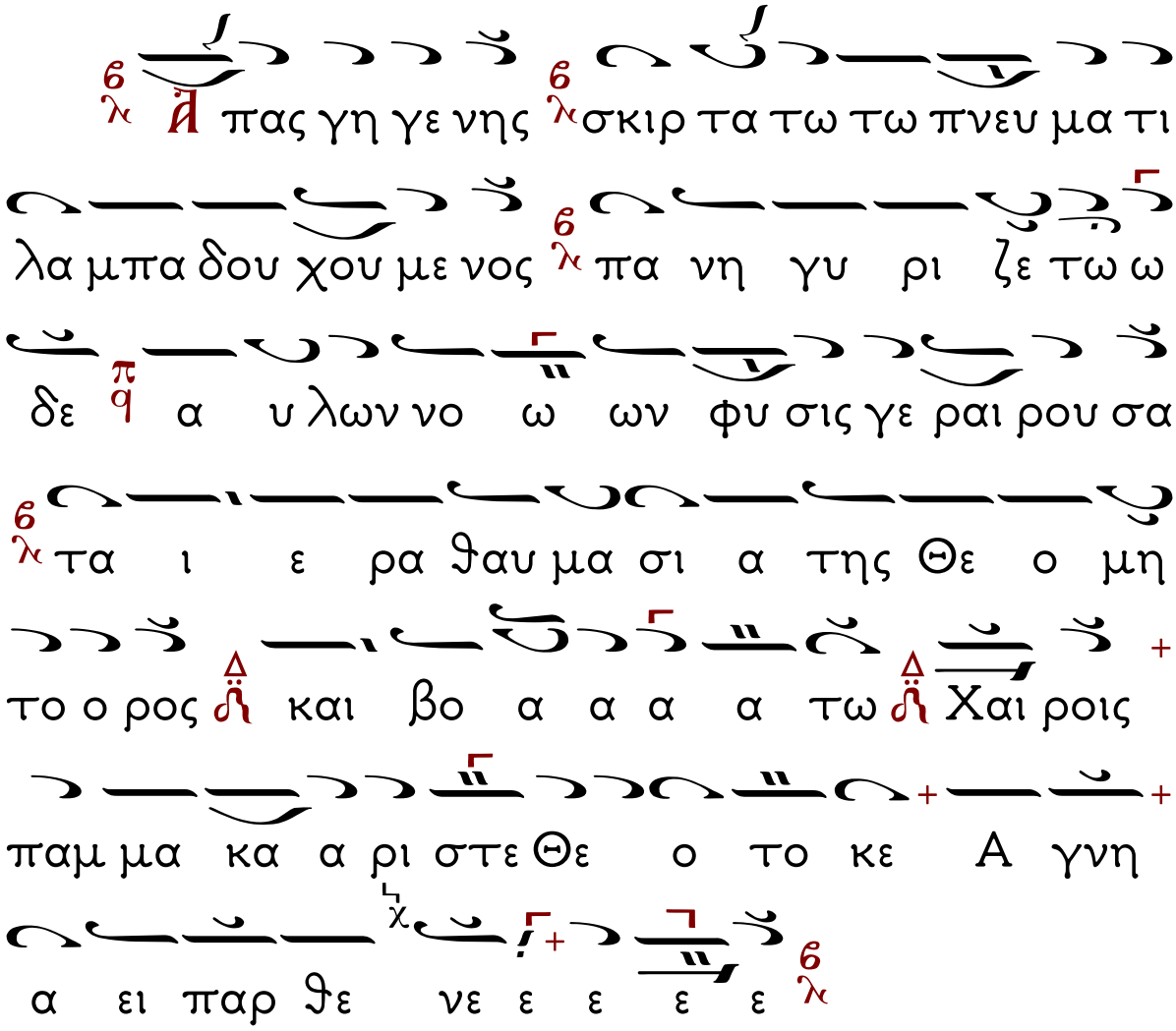

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὸν ἄρχοντα διέλαθες, τῆς αἰσχύνης καὶ τοῦτον, ἐν φιλοσόφῳ, σχήματι, ἐναπέδειξας ἄνουν, παρθένος οὖσα τὴν ψυχήν, καὶ τὸ σῶμα γέγονας, ἀνὴρ φρονήσει καὶ πίστει, Εὐφροσύνη Ὁσία, τῶν παρθένων καλλονή, μοναζουσῶν ὡραιότης.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θρόνοι καὶ Κυριότητες, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, Ἀρχάγγελοι καὶ Ἄγγελοι, Μητροπάρθενε Κόρη, τῷ σῷ Υἱῷ λατρεύουσιν, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ, καὶ σὲ ἀπαύστως ὑμνοῦσι· τοῦτον ἀεὶ ἱκέτευε, λυτρωθῆναί με Ἁγνή, τῆς φοβερᾶς καταδίκης.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος ⸗ Πα

Πα α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε

σα α α τω ω τοον Κυ υ υ ρι ι ι ι

ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω

ων ου ρα α νω ων αι νει ει ει τε

ε α υ τοο ον εν τοι οι οις υ ψι

ι ι ι στοις Σοι πρε ε πει υ υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ω

Ἀι νει τε αυ τοον πα α α αν τες οι

Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι

νει ει ει ει τε α α αυ τον πα σαι αι δυ

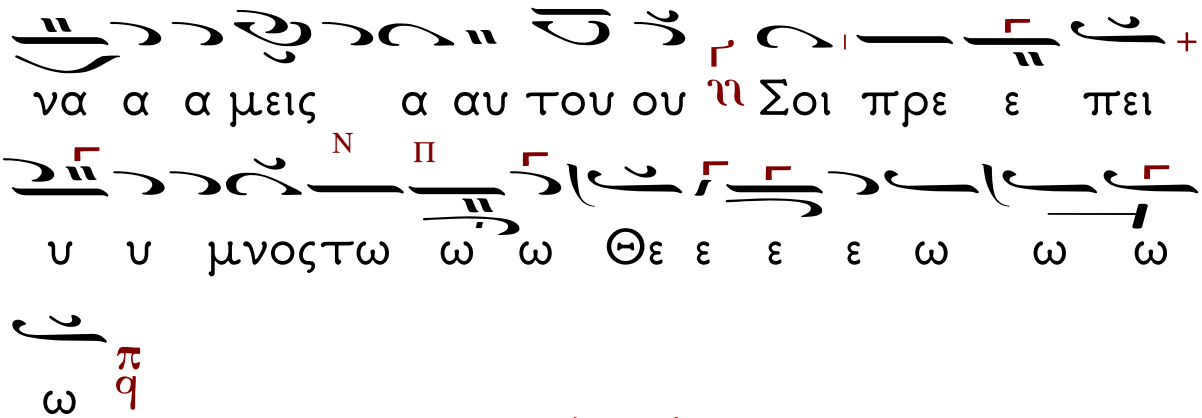

Εἰς τοὺς Αἴνους.
Ἱστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
τὰ ἑξῆς Προσόμοια.Γερασίμου.
Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

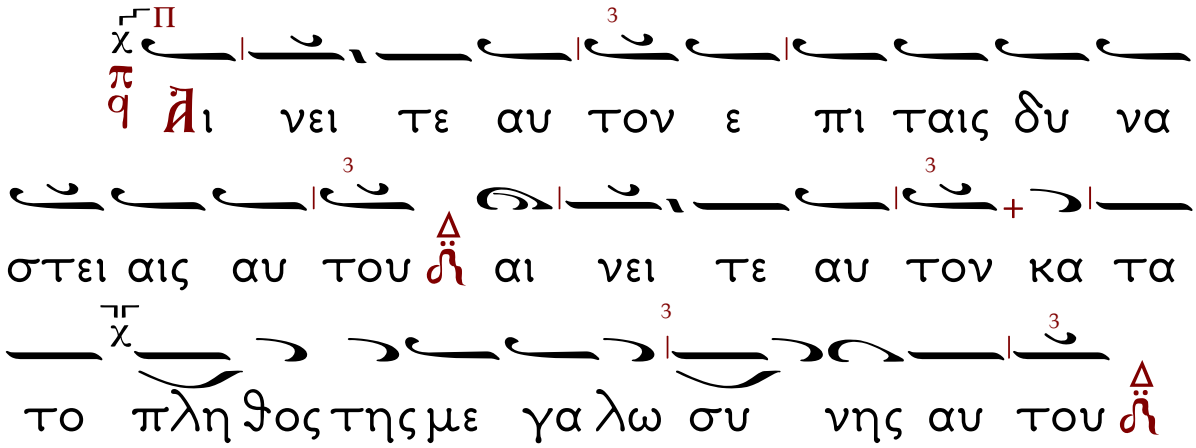

Τὴν ἀληθῆ εὐφροσύνην ἐπιποθήσασα, τὴν τεθλιμμένην τρίβον, καὶ στενὴν ἐπορεύθης, Ὁσία Εὐφροσύνη, ἀγγελικῶς, τὴν ζωὴν διανύσασα· καὶ νῦν τῶν πόνων τρυγῶσα τάς ἀμοιβάς, ὑπερεύχου τῶν τιμώντων σε.

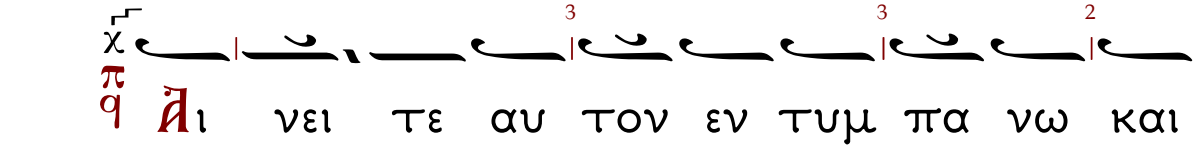

Ἀρρενωθεῖσα τὴν φρένα ἅμα καὶ σχήματι, τῆς πατρικῆς ἑστίας, λάθρα Μῆτερ ἀπέστης, ἀγάπῃ τετρωμένη τῇ θεϊκῇ, καὶ ἀνδρείως ἠγώνισαι, μέσον ἀνδρῶν Εὐφροσύνη περιφανῶς, τὸν Βελίαρ καταισχύνασα.

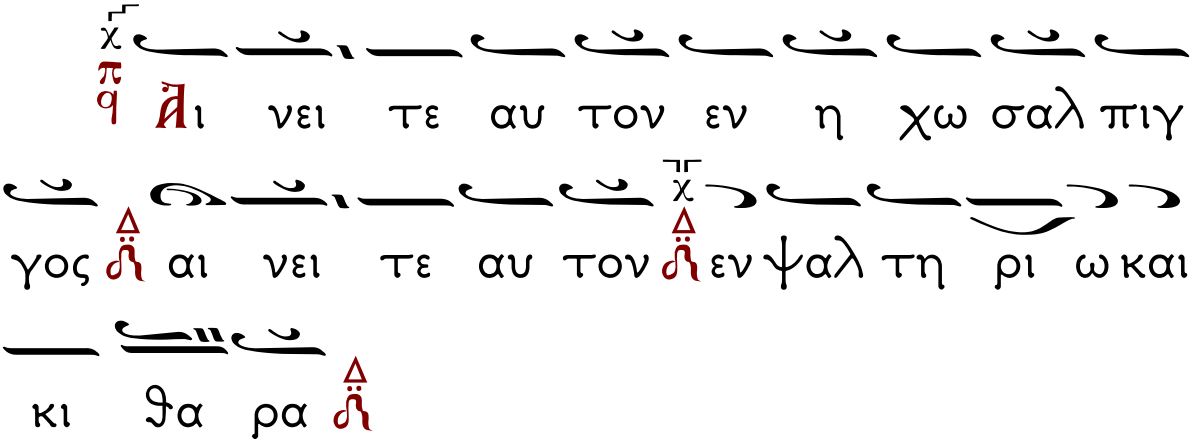

Τῆς ἀρετῆς τὸν ἀγῶνα στερρῶς ἀνύσασα, τῷ σῷ πατρὶ ἐγνώσθης, ἐν τῷ τέλει Ὁσία, καὶ ἅπαντες ἐξέστησαν ἐπὶ σοί, καὶ μεγάλως ἐθαύμασαν· πῶς Εὐφροσύνη καθεῖλες τοῦ πονηροῦ, φιλοσόφως τὰ τεχνάσματα.

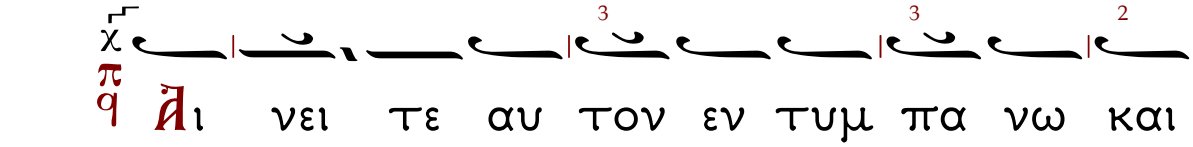

Πεποικιλμένη παρέστης τῷ σῷ Νυμφίῳ Χριστῷ, καὶ καθωραϊσμένη, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, θέοφρον Εὐφροσύνη καὶ παρ᾽ αὐτοῦ, εὐκλεῶς τεθαυμάστωσαι· Ὃν ἐκδυσώπει δεόμεθα ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἦχος πλ. δ Νη

Δο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και

αι Υι ι ω ω ω ω και α γι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ευ μα α α α α Πνε ευ μα τι

Ο σι α μη τερ την α γα θη ην

με ε ρι ι ι δα ευ αγ γε λι κω ως προ ο

κρι ι ι να α α α σα παν των των της

γης τε ερ πνων οι α σφαλ λο ο με ε νων ε

ε μα α α κρυ υ υ υ νας ο ο θεν εν

ο σι ο τη η τι και δι και αι αι ο ο συ

υ υ νη τω Χρι στω ω δου ου λε ε ευ

σα α α α σα πα αν τας ε ε ξε πλη η ξας

τω τρο πω του ου ου βι ου ου σου και τη

υ περ φυ υ σι ιν πο λι ι τει ει ει α

α α α σου ε ε ξω γαρ κο σμουκαι σαρ

κος ταις προς το κρειτ τον α να α α βα

α σε ε σιν ω ως α α λη ϑω ως ε

γε ε ε ε νου αλλ ως της α νω ευ φρο συ

υ νη ης με το ο χος ταυ της και η μα ας α

α ξι ι ι ω ω ω ω σον τη προς Χρι

στον δε η η η η η σει ει ει ει σου ευ

φρο συ υ νη α α α ξι υ υ υ μνη

η η η τε ν

ν Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω

Θεοτοκίον.

νας των αι ω νων α μην ν

χ

ν Ϯ α ου ρα νι α υ μνει σε κε χα ρι τω

με ε ε νη Μη η η τηρ α νυμ φευ τε ν και

η μεις δο ξο λο γου μεν Δ την α νε ξι χνι

α στον σου γεν νη σιν 6 Θε ο το κε πρε σβε ευ

ε σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων ν

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ
ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄

Ἦχος πλ. Νη

Δο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν

υ ψι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη

νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α

λην σου δο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα τωρ Κυ ρι ε Υι ε μο νο

γε νες Ι η σου Χρι στε και Α γι ον

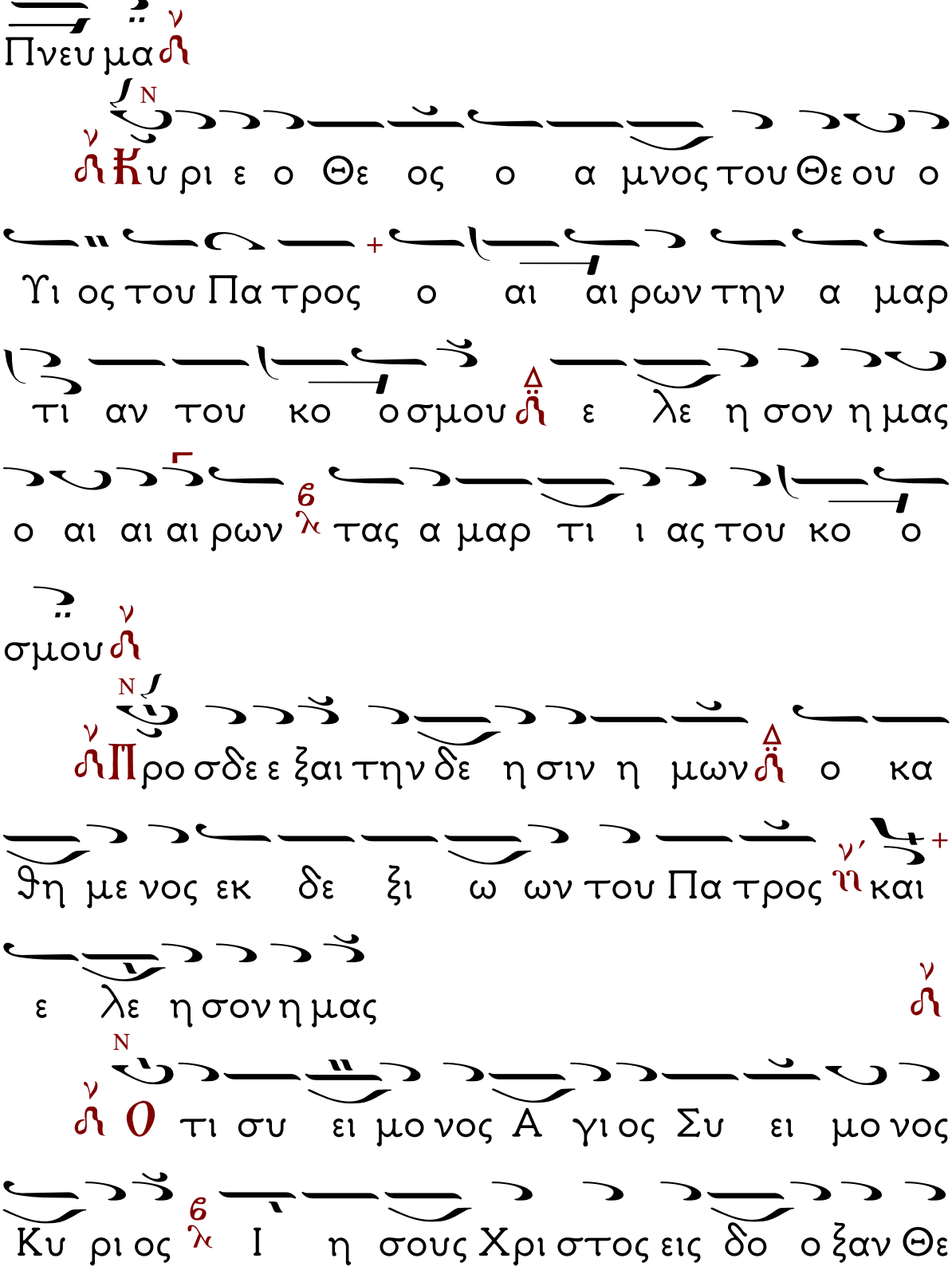
Πνευμα
Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο
Υιος του Πατρος ο αιαιρων την αμαρ
τιαν του κοσμου ελεησον ημας
ο αι αι αι ρων τας αμαρτιας του κοσμου
Προσδεεξαι την δεησιν ημων ο κα
θημενος εκ δεξιων του Πατρος και
ελεησον ημας
Οτι συ ειμονος Αγιος Συ ειμονος
Κυριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θε

ου Πατρος αμην

Καθ ε καστην η μεραν ευ λο γη σω

σε και αι νε εσω το ο νομα σου εις τον αι

ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω

νος

Κα τα ξι ωσον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι

η μας

Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ε ρων η μων και αι νε τον και

δε δο ξα σμε νον το ο νομα α σου εις τους

αι ω ωνας αμην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας καθ α περ ηλ πι σα μεν ε πι

σε

Θυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα

ξον με τα δι και ω ματα σου (τρίς)

Κυ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη ηθης η

μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει

πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι ι α σαι

την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον

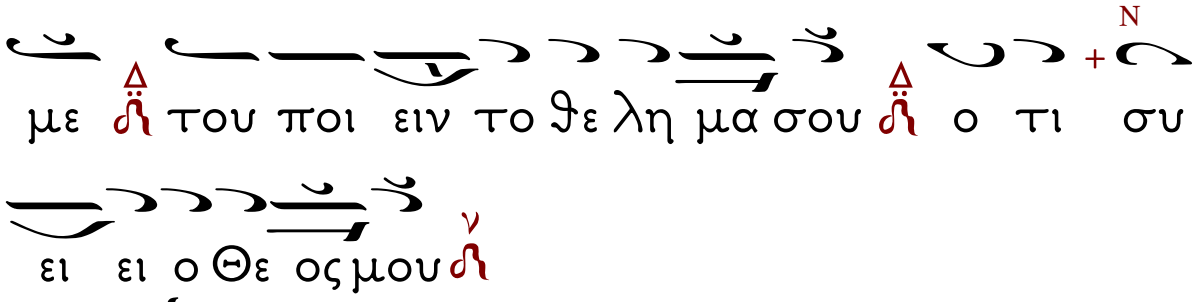
με του ποι ειν το θε λη μα σου ο τι συ
ει ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν
τω φω τι σου ο ψο με θα φως
Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι
νω σκου σι σε
Ἅ γι ος ο Θε ος Ἅ γι ος Ι σχυ ρος
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας (τρίς)
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι
Και νυ υν και α ει και εις τους αι

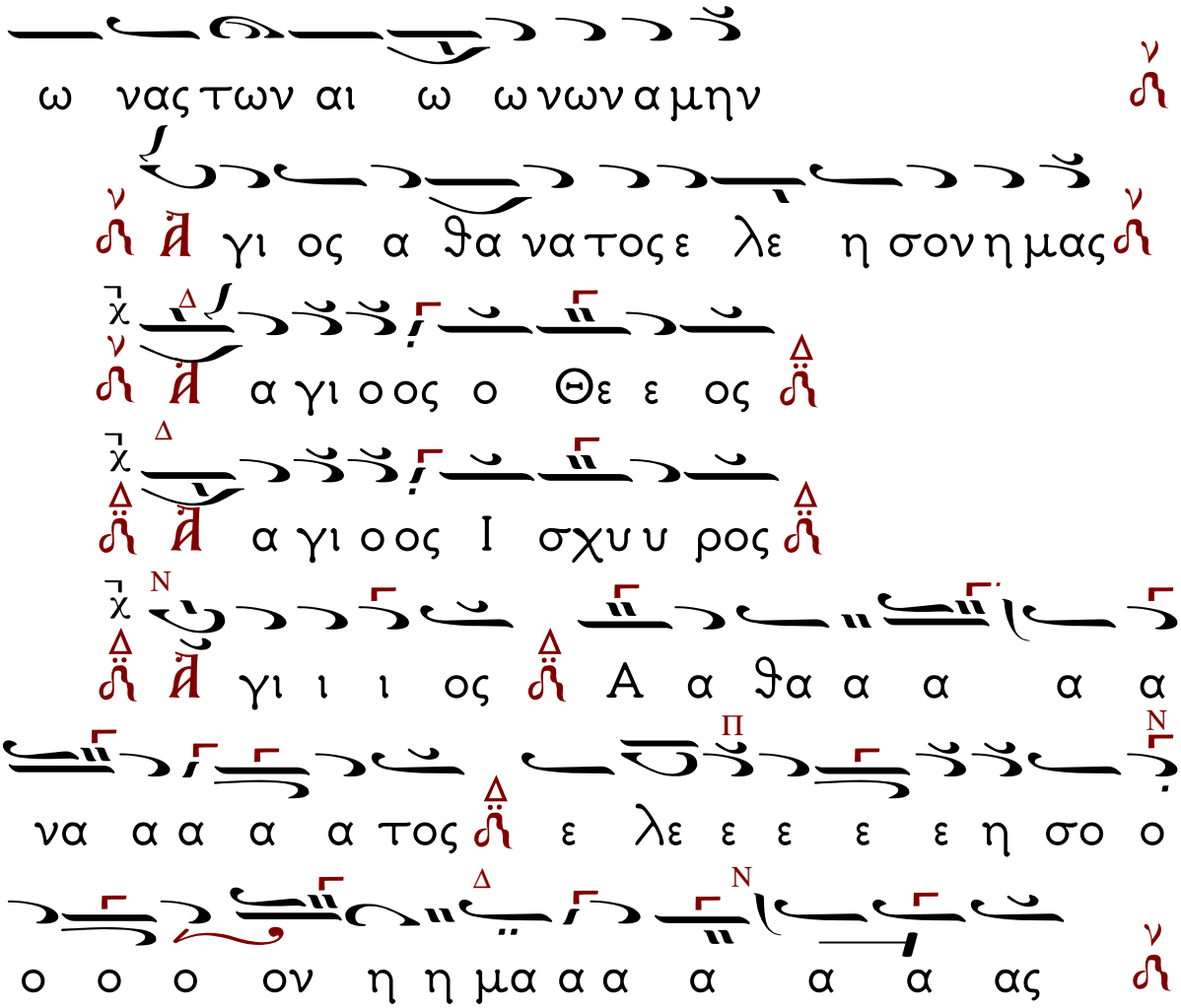
ω νας των αι ω ω νων α μην
γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας
α γι ο ος ο Θε ε ος
α γι ο ος Ι σχυ υ ρος
γι ι ι ος Α α θα α α α α
να α α α α τος ε λε ε ε ε ε η σο ο
ο ο ο ον η η μα α α α α α ας

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος πλ. Νη

1. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1. Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2. Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3. Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7. Κυ ρι ε ε λε η σον

8. Κυ ρι ε ε λε η σον

9. Κυ ρι ε ε λε η σον

10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12. Σοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

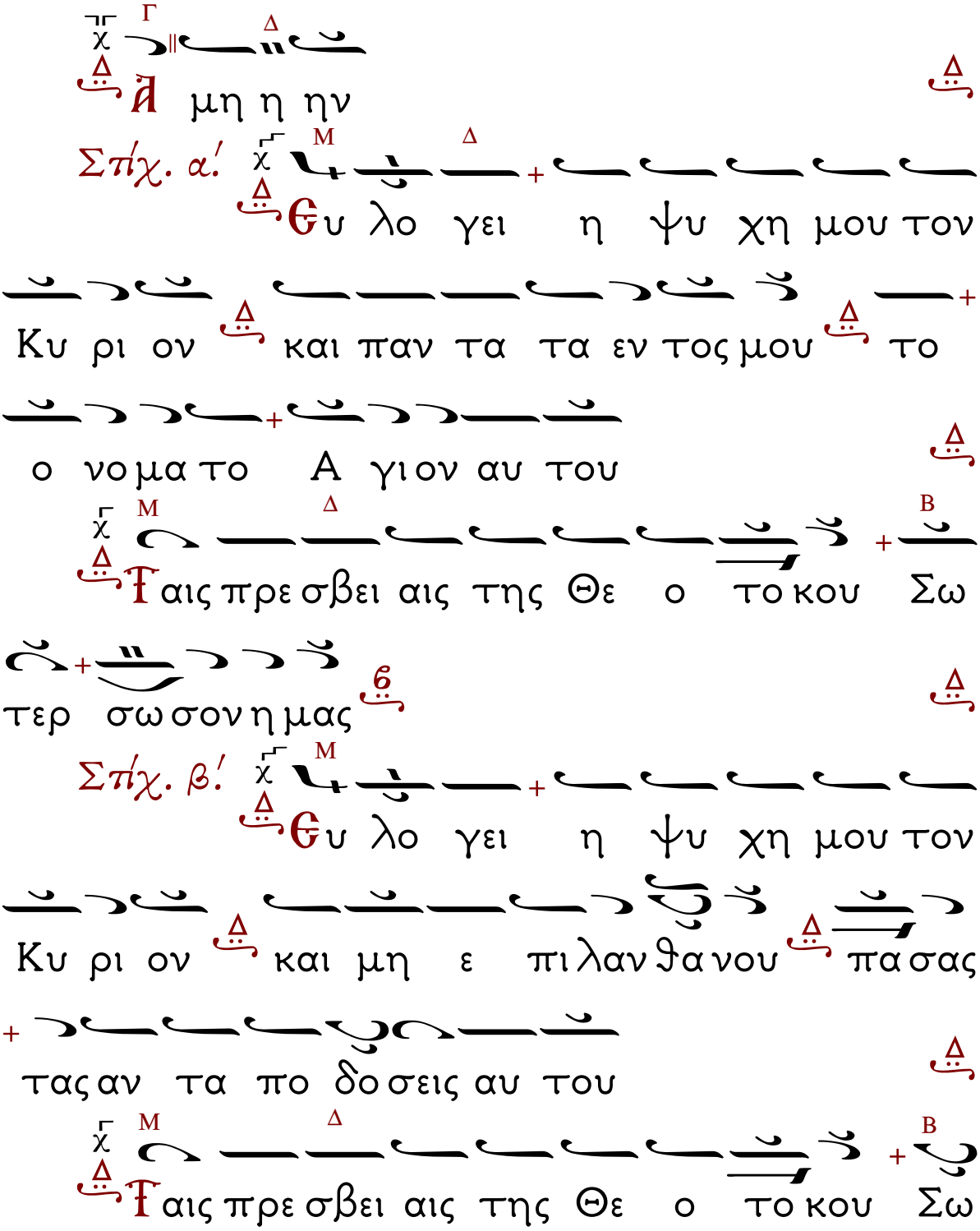

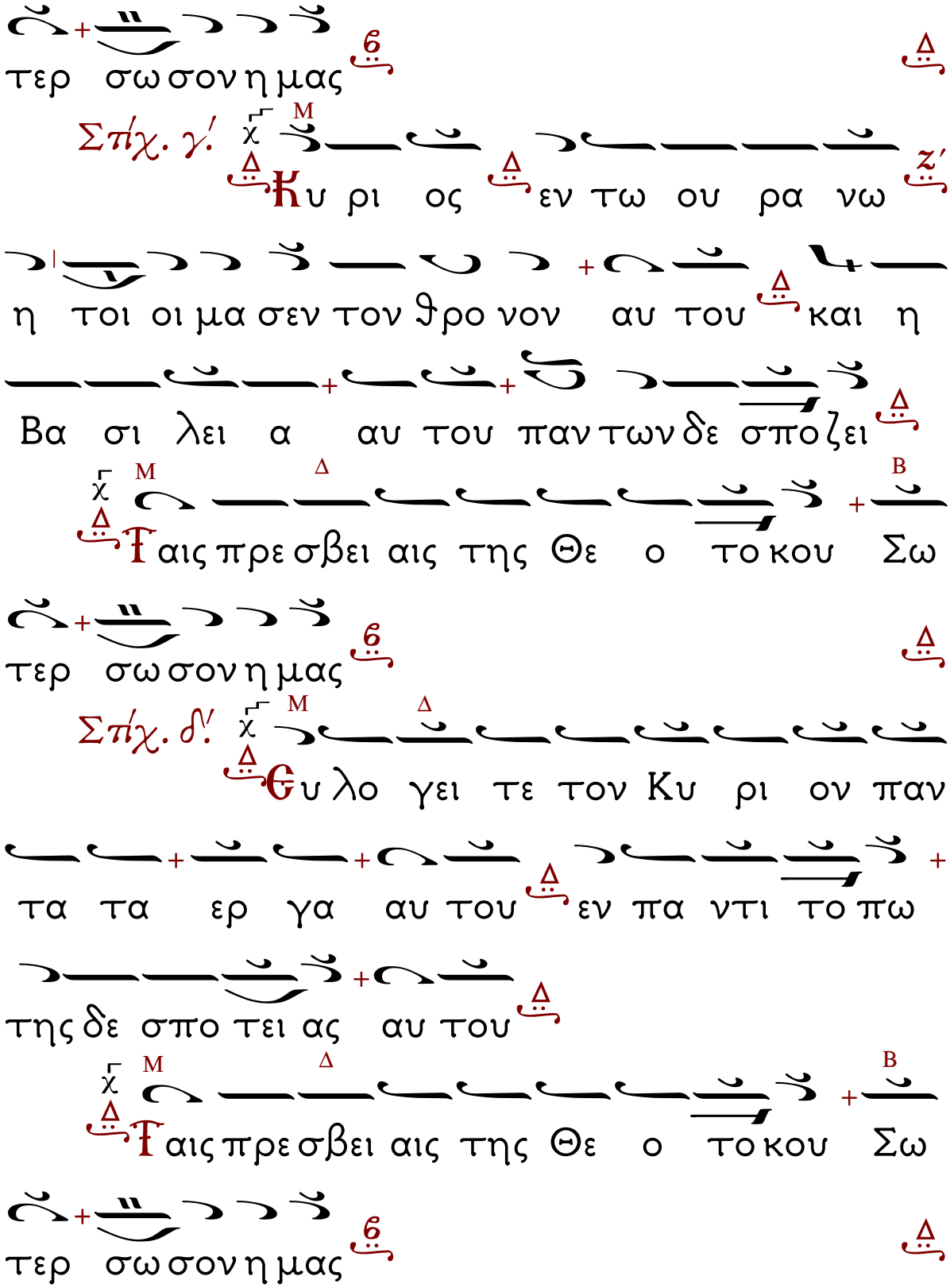
τερ σω σον η μας
Σπ/χ. γ'.
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω
η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η
Βα σι λει α αυ του παν των δε σπο ζει
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας
Σπ/χ. δ'.
Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν
τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω
της δε σπο τει ας αυ του
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

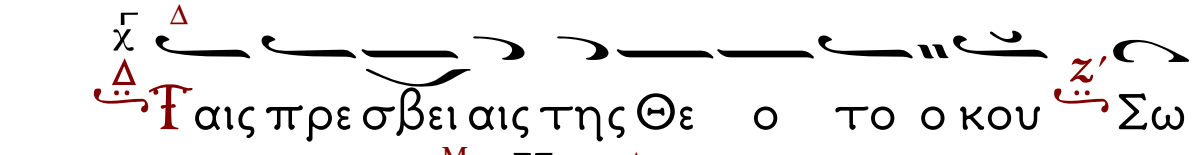

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. α΄.

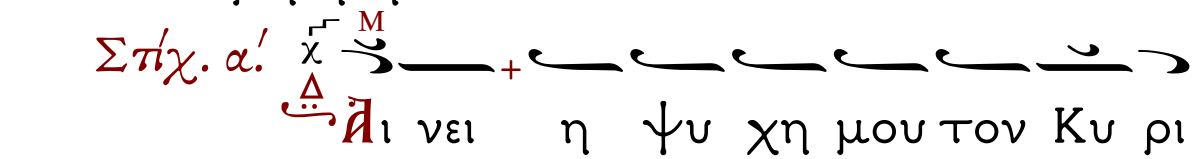

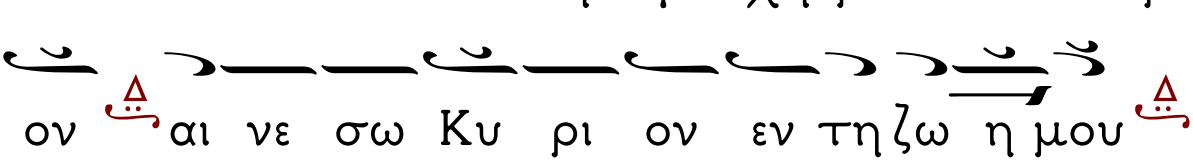

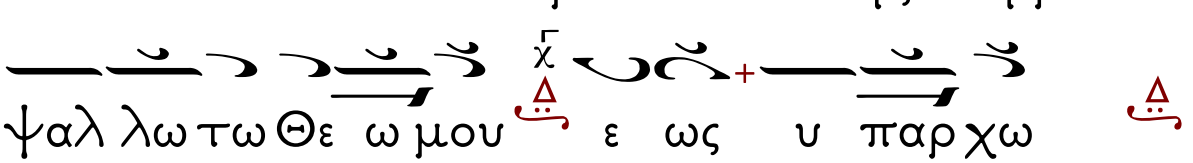

Στίχ. β΄.

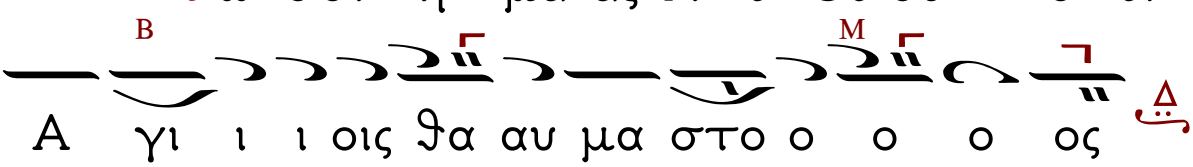

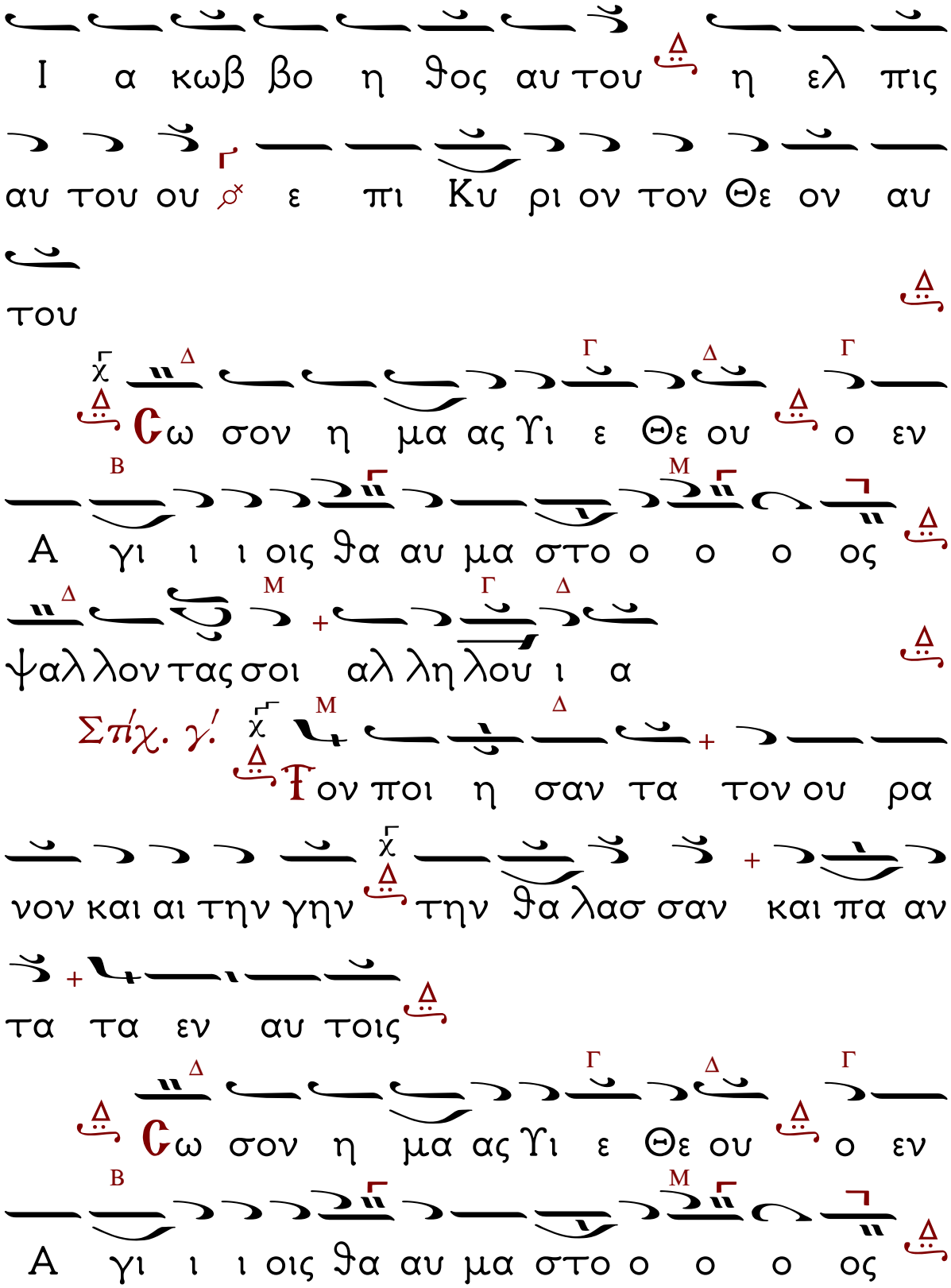
Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πις
αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
του
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
Σπ/χ. γ'
Ποι η σαν τα τον ου ρα
νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
τα τα εν αυ τοις
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

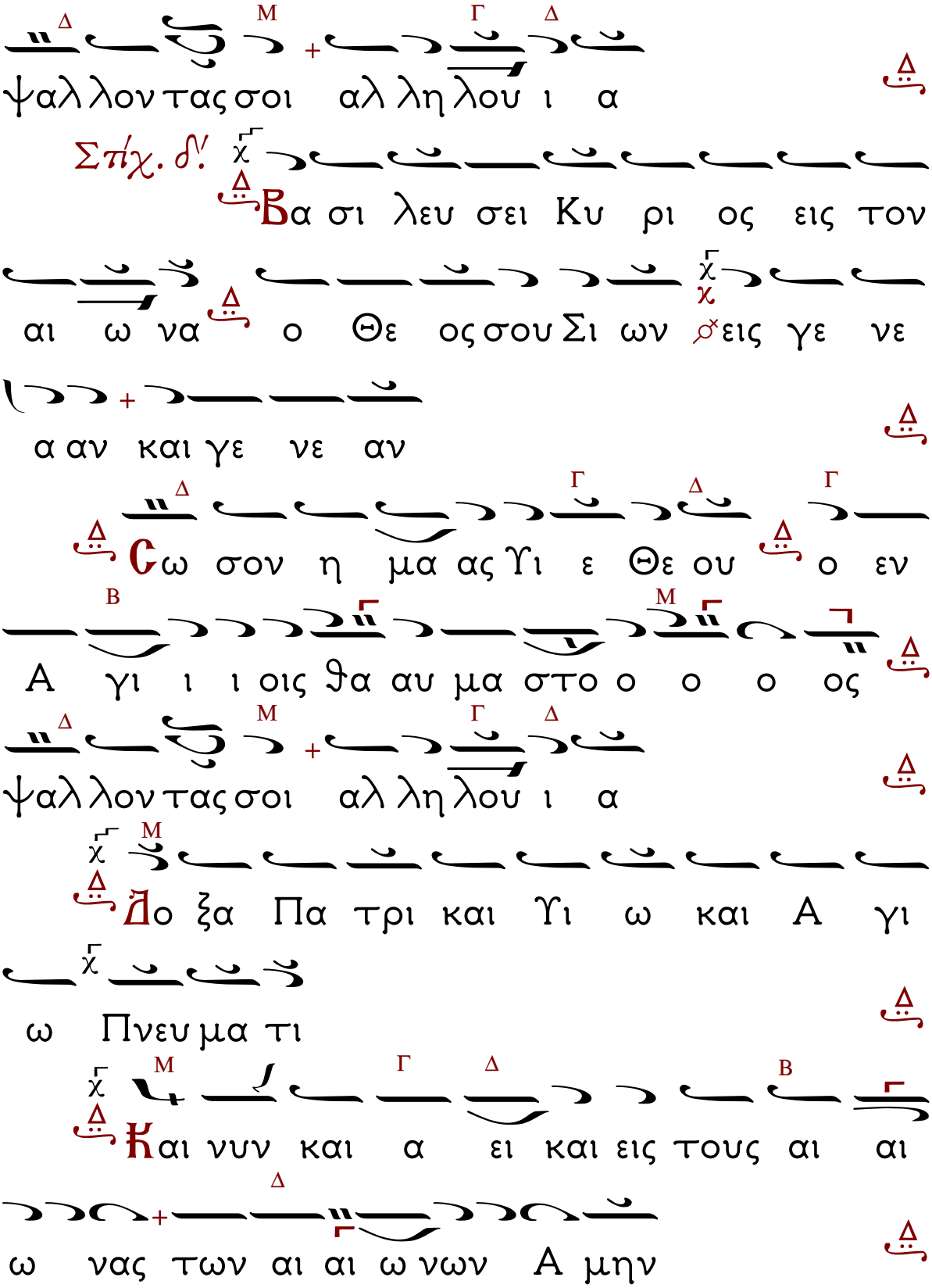
ψαλλον τας σοι αλ λη λου ι α
Σπ/χ. δ'.
Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον
αι ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε
α αν και γε νε αν
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις ϑα αυ μα στο ο ο ος
ψαλλον τας σοι αλ λη λου ι α
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων Α μην

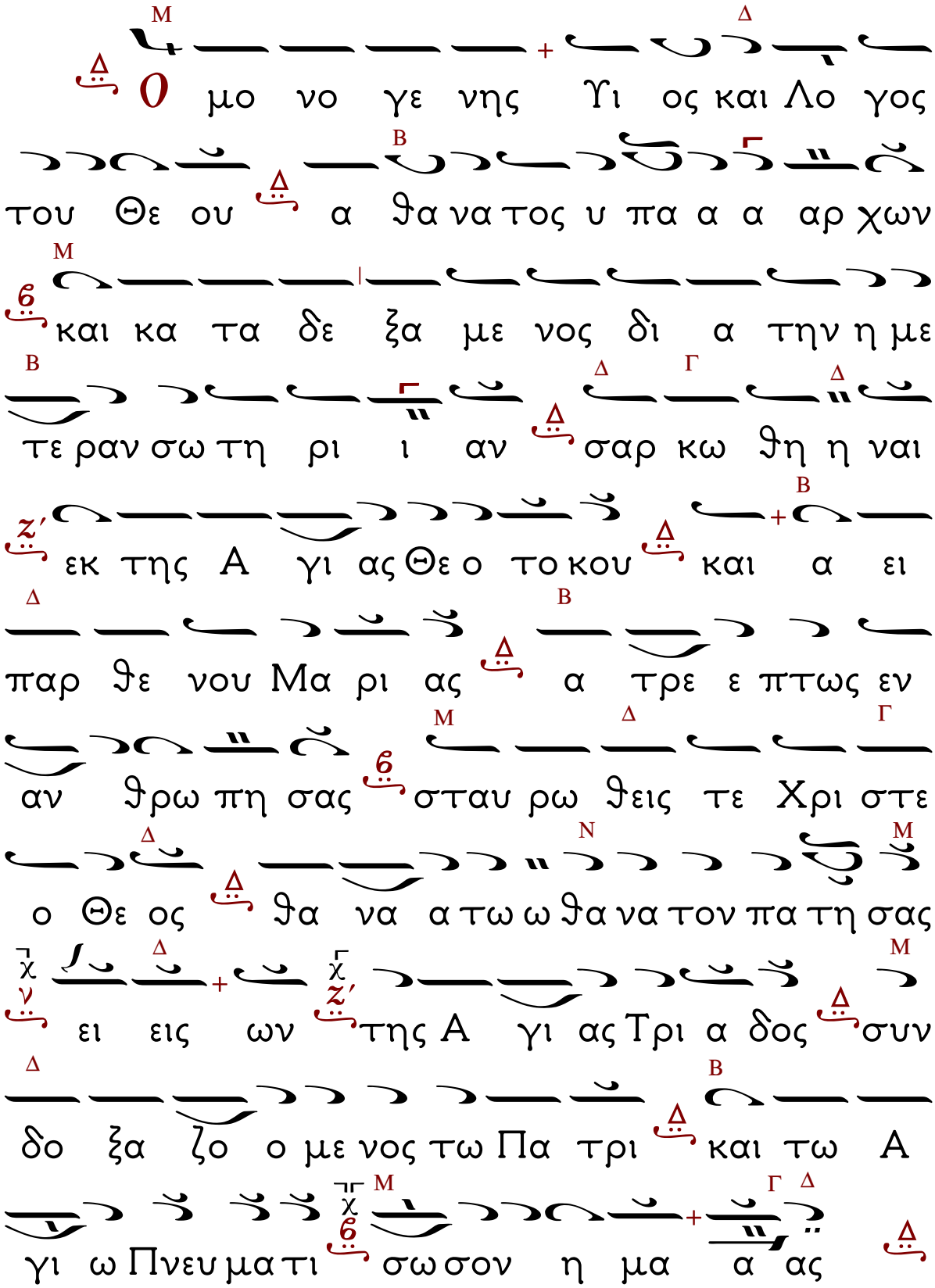
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της Α γι ας Θε ο τοκου και α ει
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως εν
αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Ἦχος πλ. α΄ Κε

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου καὶ ἐνεβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾆσμα καινόν.

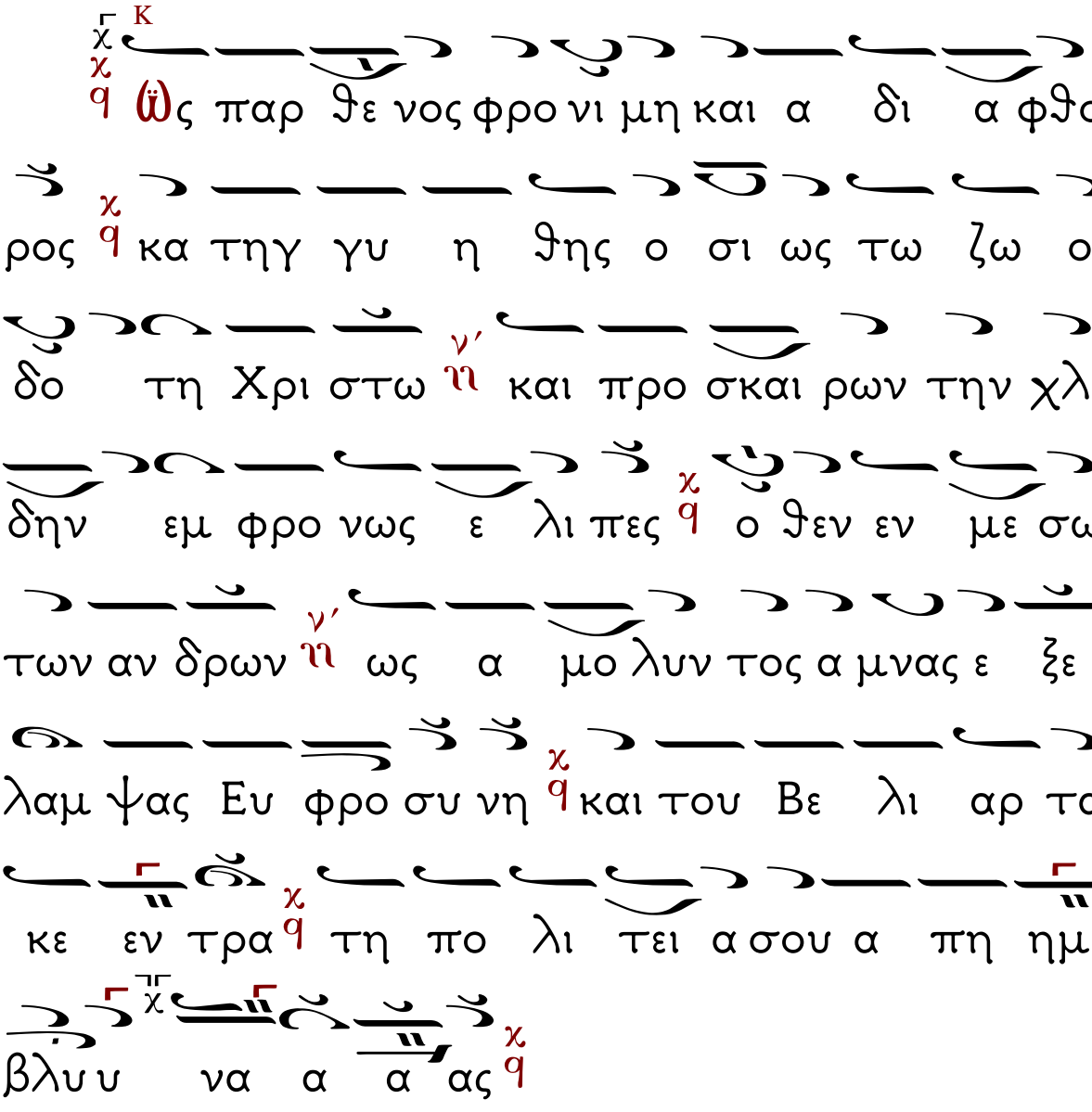

Ἀντίφωνον Γ΄

Ἦχος πλ. α΄ Κε

Στίχ. Ἄ α μην Ὑ πο με νων υ πε

μει να τον Κυ ριον καὶ προ σεσχε ε μοι

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου καὶ ἐνεβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾆσμα καινόν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Ἦχος πλ. α΄ Κε

Κ

Ὡς παρ θε νος φρο νι μη καὶ α δι α φθο

ρος κα τηγ γυ η θης ο σι ως τω ζω ο

δο τη Χρι στω νν΄ καὶ προ σκαι ρων την χλι

δην εμ φρο νως ε λι πες ο θεν εν με σω

των αν δρων νν΄ ως α μο λυν τος α μνας ε ξε

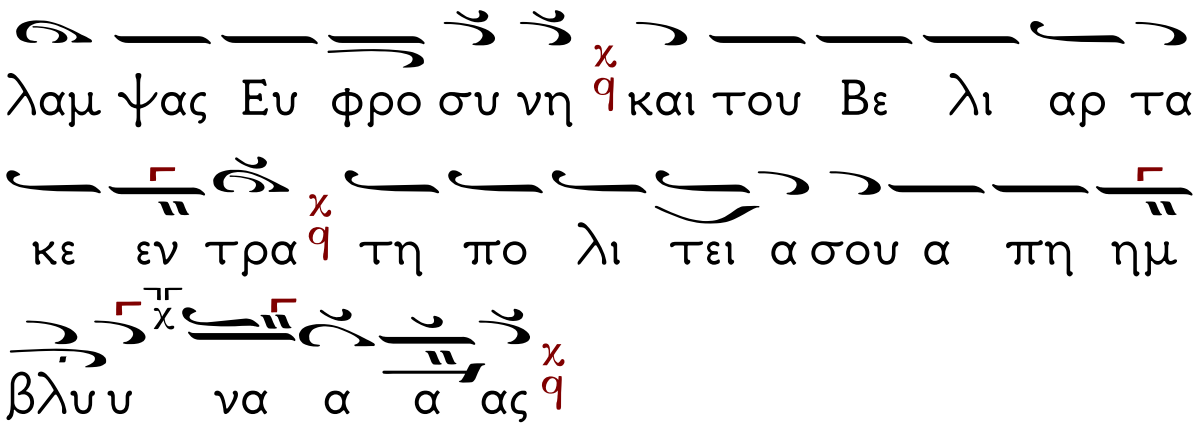
λαμ ψας Ευ φρο συ νη χq και του Βε λι αρ τα
κε εν τρα χq τη πο λι τει α σου α πη ημ
βλυ υ να α α ας χq

Εἰσοδικόν

Ἦχος Δι

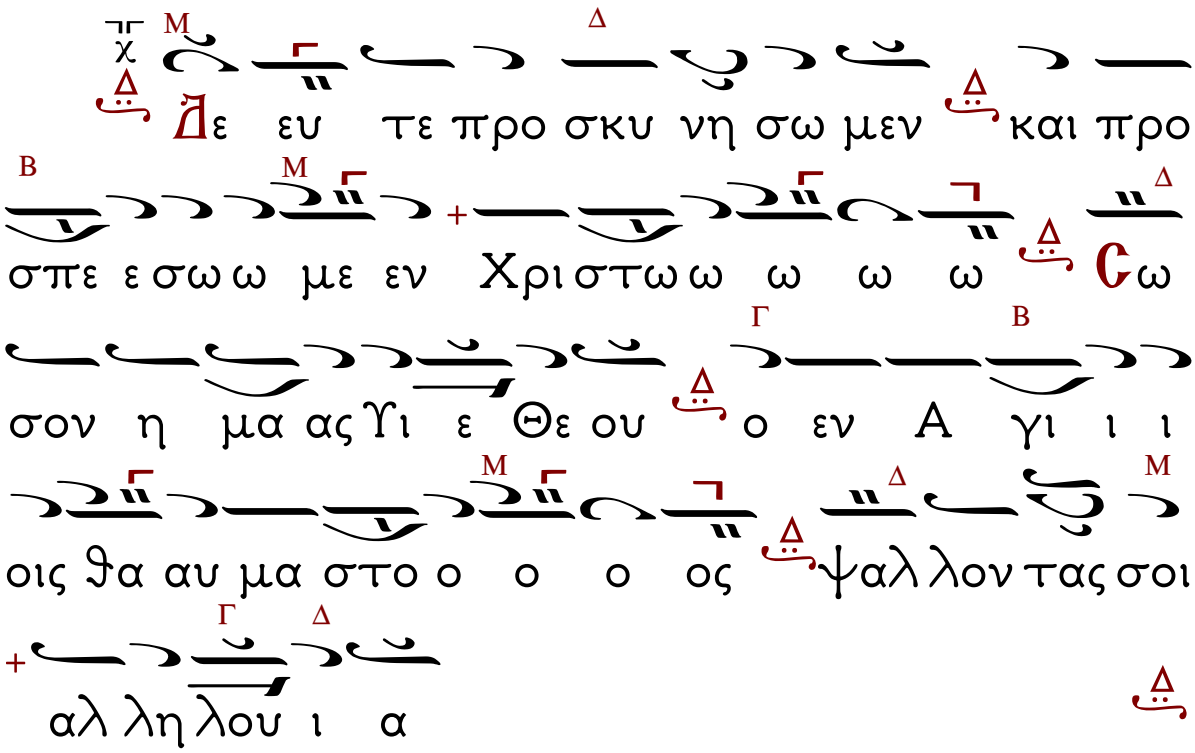

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Ἦχος πλ. α΄ Κε

Ὡς παρθένος φρονίμη καὶ ἀδιάφθορος καὶ τῇ γνήσῃ σοι ὡς τῷ ζῷ ὁδῇ τῇ Χριστῷ νυμφευθεῖσα καὶ προσκαιρῶν τὴν χλιδὴν ἐμφρόνως ἐλιπέσθην ἐν μέσῳ τῶν ἀνδρῶν νυμφῶν ὡς ἀμόλυντος ἀμνὰς ἐξελαμψάς Εὐφροσύνη καὶ τοῦ Βελιάρ τὰ κενὰ ἐνταρά τῇ πολιτείᾳ σου ἀπῆμβλυνας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ἦχος ⸗ Δι

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α
κα ται αι σχυν τε με σι τει α προς τον ποι
η την α με τα θε τε μη πα ρι δης α μαρ
τω λων δε η σε ων φω νας αλ λα προ φθα σον
ως α γα θη εις την βο η θει αν η μων
των πι στως κραυ γα ζον των σοι τα χυ νον
εις πρε σβει αν και σπευ σον εις ι κε σι αν
η προ στα τευ ου σα α α ει Θε
ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
Ο ΤΗΣ ΚΖ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος β΄

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐν πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα

τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος β΄

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Στίχ. Κύριε, σῶσον τον Βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.

Εἰς Μνημόσυνον...

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου Τ.Μ.Τ.Χ.Ε.

Ἦχος Πα

Ἔκτασις. χ – π΄

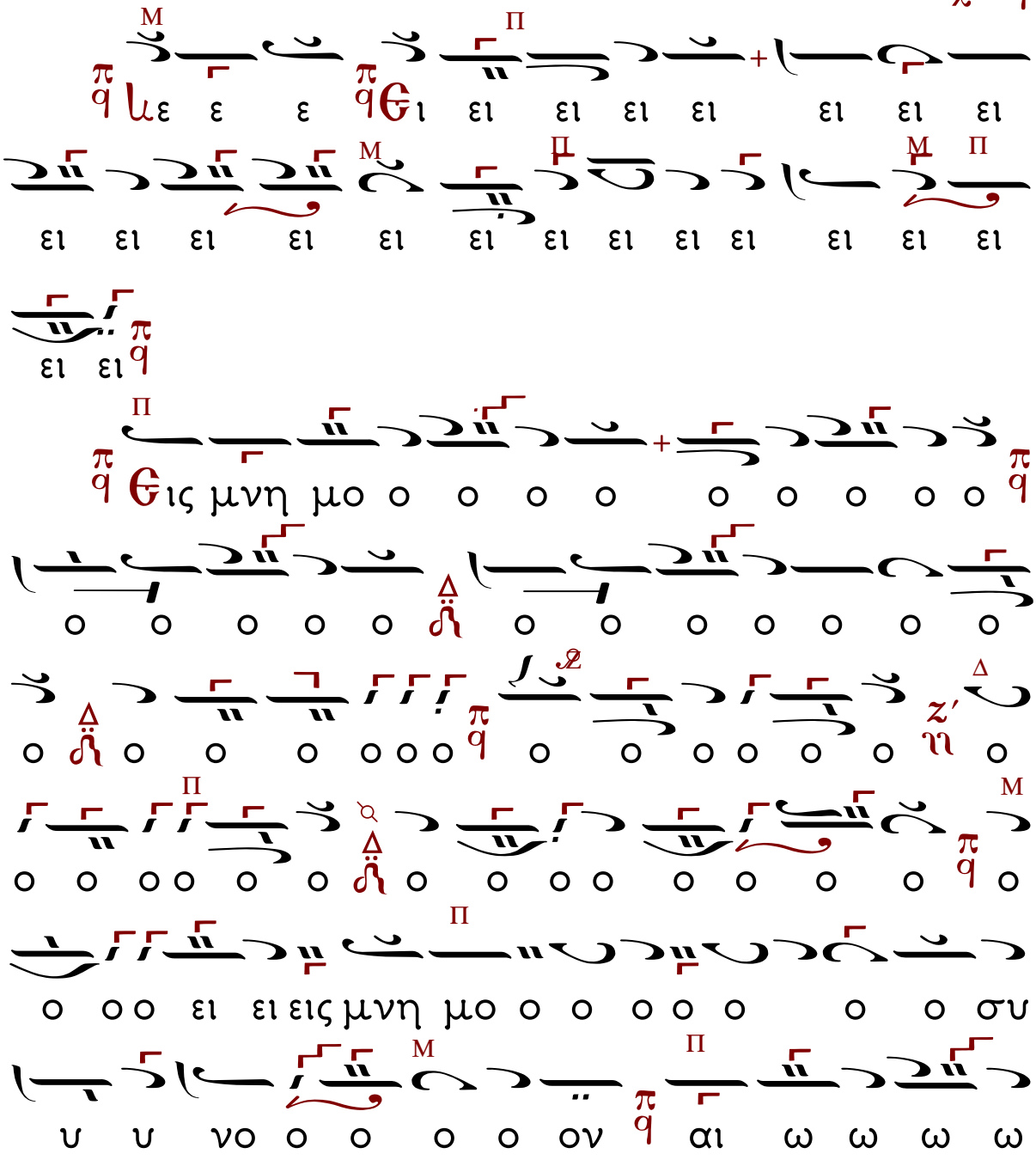
ω ω ω ω αι ω ω ν ο ο ο ο ο ν υ υ υ
συ ο ο ο ο ο ο ο ο μνη μο ις μνη ις ι ο ο ι ι ι ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο

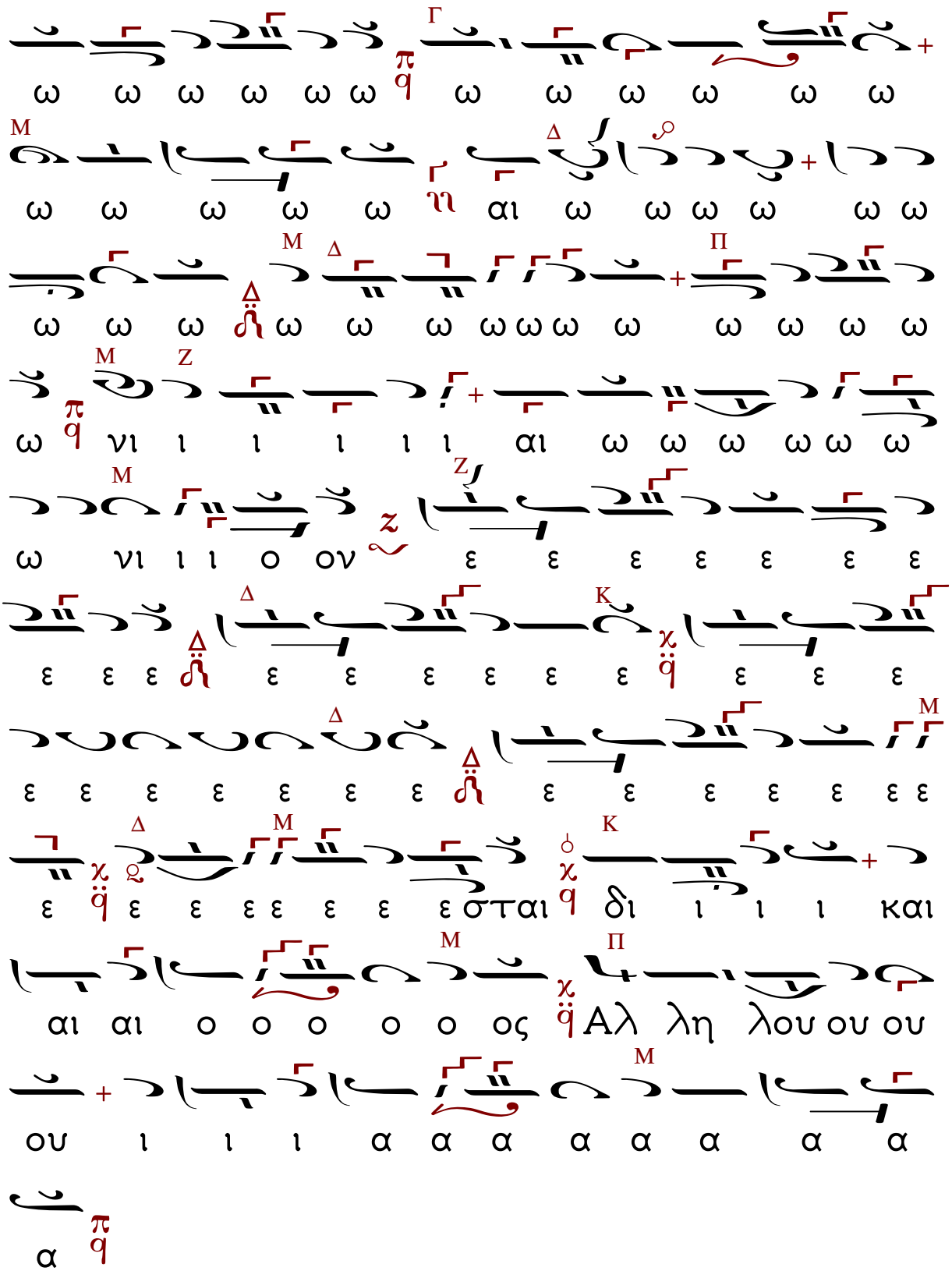
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω
ω ιν ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν

Ἦχος Δι

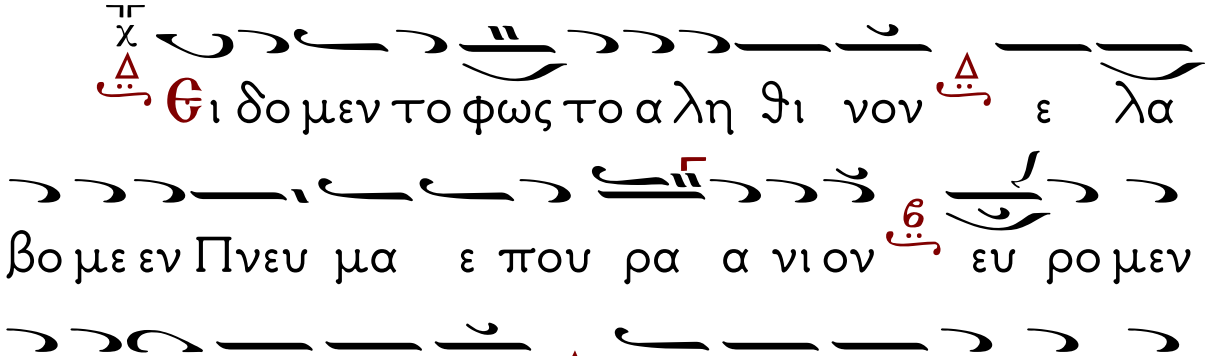

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί…

Ἦχος Δι

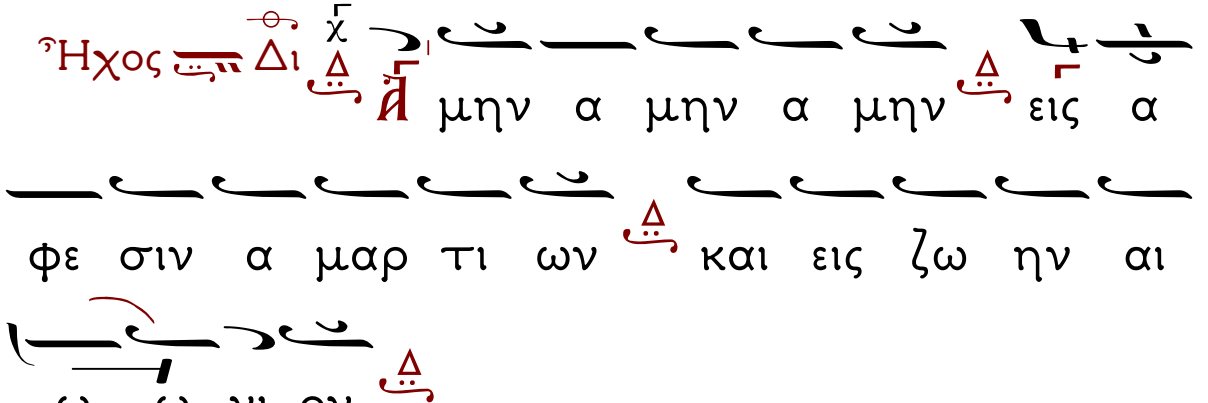

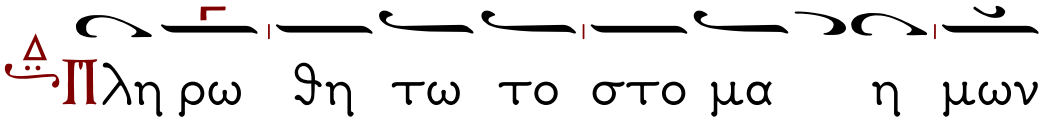

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη

σω μεν την δο ξαν σου ο τι η ξι ω

σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν

μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας

εν τω σω α γι α σμω ο λην την η

με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου

Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

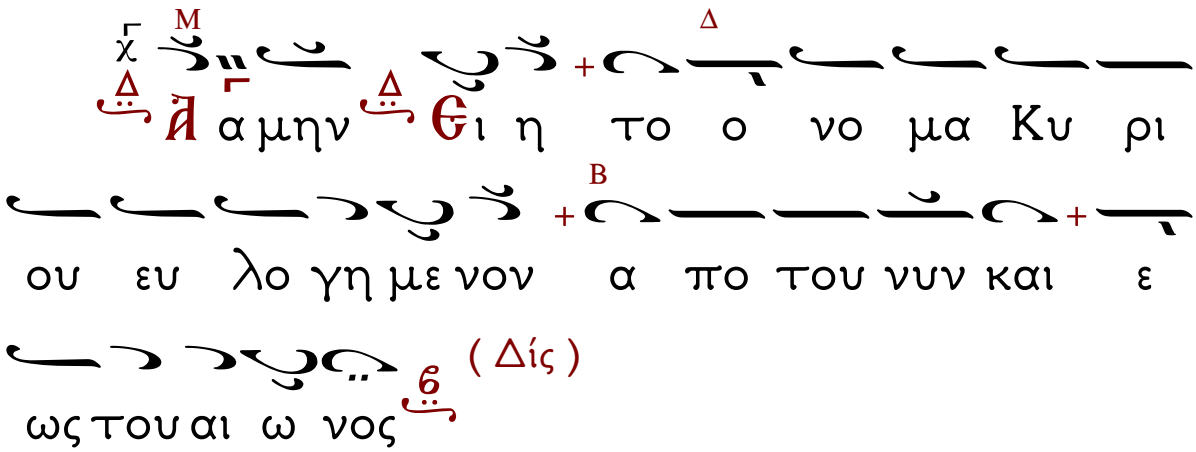

Τόν Εὐλογούντα...

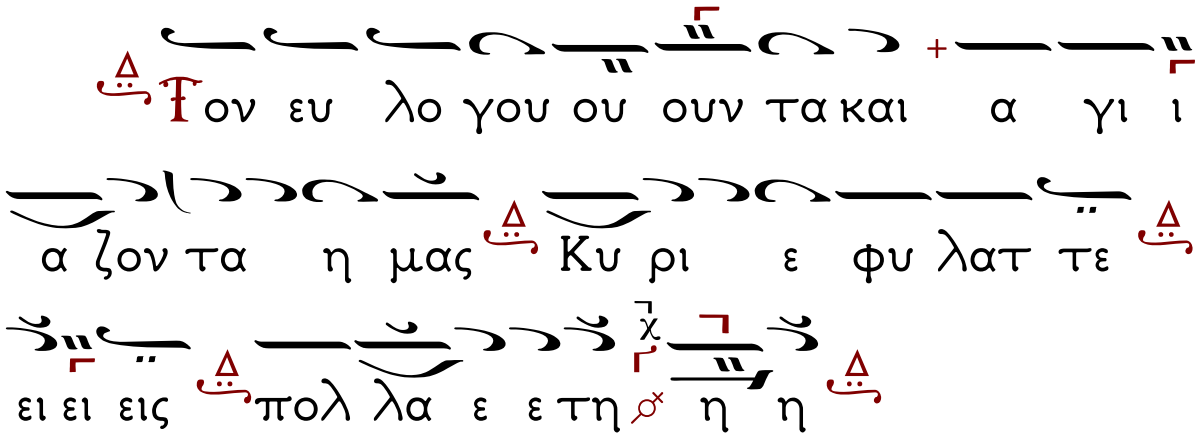

Ἦχος Βαρύς ⲟⲩ Ζω

Ⲗε Πα να γι ι α

Δε ε σποι να ⲛ υ πο την σκε ε ε πην σου παν

τες ⲛ οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα

ρα α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι

προ φθα σον και λυ τρω σε η μας ⲛ α πο

πα σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον

τον ε ξα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε

θρον οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι ⲛ παν τα

ο σα αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε

σποι να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα

σι ι α των πι στων ⲛ Κε χα ρι τω με ε

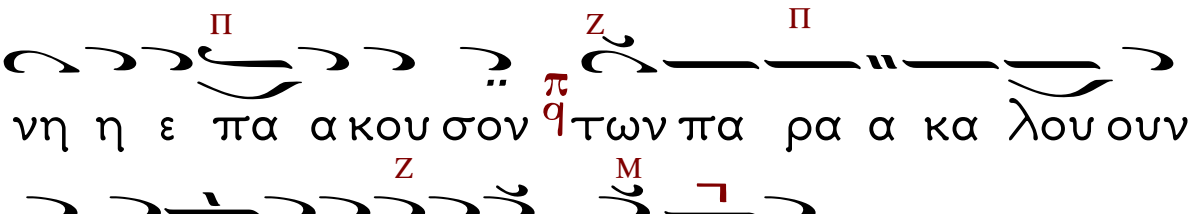
νη η ε πα α κου σον των πα ρα α κα λου ουν
των σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς ⲥ Ζω

με Μη η κα τα α πι στε ευ σης με αν
θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ξαι δε ε η σι ι ιν
του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα σκε πην ου κε ε κτη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

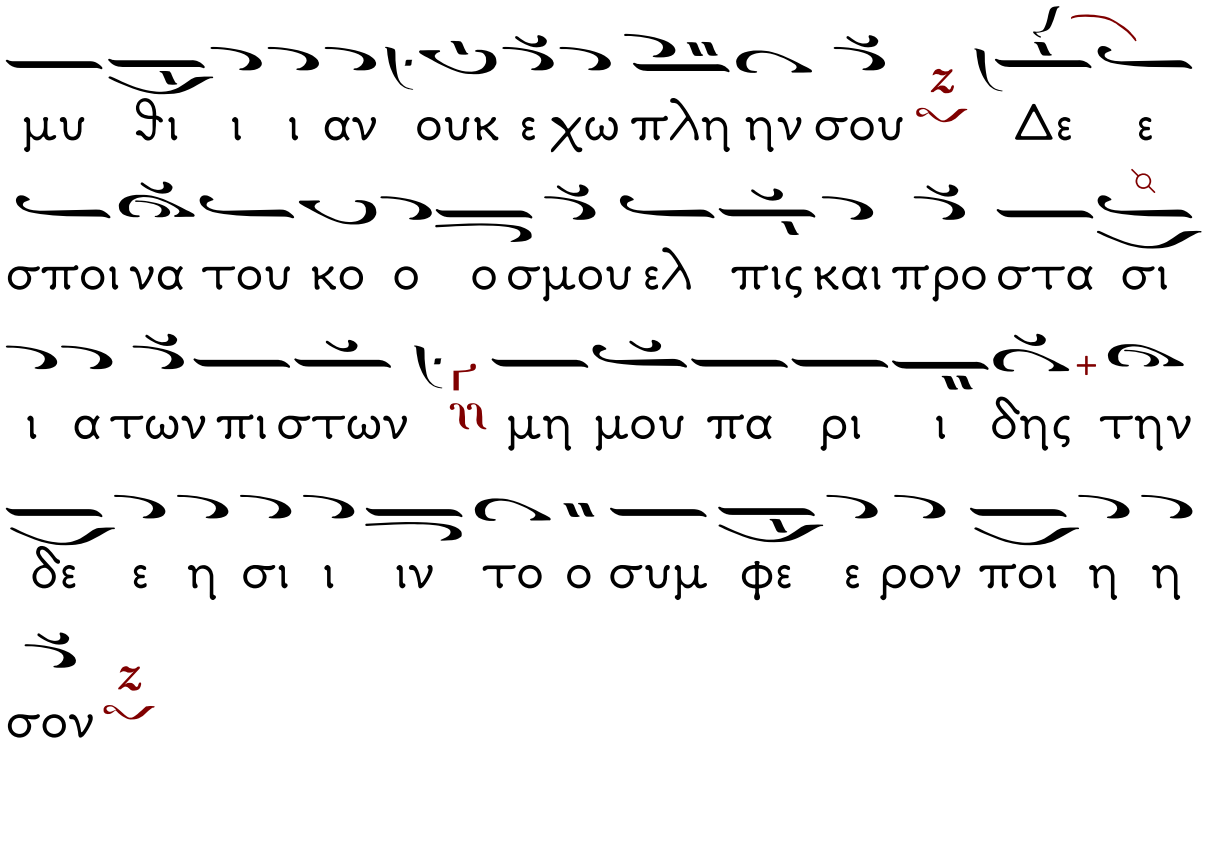

μυ θι ι ι αν ουκ ε χω πλη ην σου ζ Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι

ι α των πι στων η μη μου πα ρι ι δης την

δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η

σον ζ

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

Με τα βο λη των θλι ι βο με ε
νων α παλ λα γη των α α σθε νου ου ουν τω
ων υ πα αρ χου σα Θε ο το ο κε Παρ θε
ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των
πο λε μου με ε νων η η ει ρη νη των
χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο
ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω
ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων – Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.